

פרשת תזריע | גיליון 649 | ד' בניסן תשפ"ד
לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il
להפצת העלון: 073-222-1388

שאל את הרב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

האם מותר להשתמש באקמול בכסח?

אדם שיועד לפני הפסח שיצטרך תרופה כל שהיא, מן הראוי לבקש מהרוקח שתהיה כשרה לפסח. ובדיעבד כשלא ניתן להשיג כשר לפסח, אפשר להקל בכל תרופה שאין בה טעם ונלקחת בבליעה. אולם תרופות שיש בהן טעם חובה לדאוג לכשרות ראויה לפסח.

האם בושם ודיאודורנט צריכים כשרות לפסח?

כל תכשירי האיפור אינם צריכים הכשר לפסח, ובכלל זה בושם, קרם, אבקה או אודם.

זמני כניסת ויציאת השבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
20:23	19:44	18:31	ירושלים
20:21	19:46	18:47	תל אביב
20:23	19:46	18:41	חיפה
20:23	19:45	18:48	ב.שבע

תיקון נדיר

מדוע התורה מצווה על מדבר לשון הרע להתבזות כחלק מתיקון עוונות?

ידי מידה כנגד מידה! וכך בכל סדרת התיקונים שקיבל: הוא ביוה אנשים באמצעות דיבורי הלשון הרע, אף הוא יתבזה.

הרי לנו החובה הגדולה המוטלת על כל אחד מאיתנו להיות רגיש לתחושות זולתו, ולהישמר מאוד מכל דיבור העלול לצער או לבזות אדם, גם אם הוא לא יידע לעולם שדיברו עליו. שהרי המספר לשון הרע, אפילו אם אמר דברי אמת, אם היה זה ללא תועלת אמיתית (כגון להציל את חברו מנוכל הזומם לרמות אותו, שאז מצווה לספר לו שאדם זה נוכל הוא ואל תפקיד בידו את כספו), עובר באיסור לשון הרע, משום שגורם לריחוק בלב בין שני אוהבים או בין שני מכרים. והרי כמה צער יש לאב הרואה את בנו מתרחקים זה מזה וחשים קרירות בלבם. על אחת כמה וכמה שלשון הרע גורם צער לפני אבינו שבשמים, כאשר רואה שבגלל דיבורים שנאמרו בחוסר אחריות, נגרם ריחוק בין ילדיו בעם ישראל.

ומכאן יש ללמוד את גודל מעלתו ושכרו העצום של הרגיש לתחושות זולתו ולמצבו הכללי בגשמיות וברוחניות. אדם טוב לב זה עושה כל שבידו לאחד ולחבר בין שני אנשים שהסתכסכו, או אפילו אם רק מקפידים בלבם זה על זה, והוא בא ומסננר ומפייס, ומביא אותם להיות ידידים ואוהבים. ואם יש בידו לסייע ולהיטיב בממונו או בכל דרך אחרת לפרנסת ולרווחת זולתו או לחזקו, הוא עושה זאת באהבה ובשמחה. ובפרט בזמנים מיוחדים כשחברו עומד בפני הוצאת הוצאות רבות, כגון לפני חגים או שמחה המתקיימת בביתו, והוא זקוק לעזרה, ובא זה כמלאך מושיע ומסייעו. והרי על המיטיב לחברו אמרו חכמים ששכרו כה גדול, עד כדי שאוכל את הפירות (כמו פירות המתוספים לעץ עצמו) בעולם הזה, והקדן (של שכן המצווה) קיימת לו לעולם הבא. שבת שלום.

מורנו הגאון הגדול הרב זמיר כהן שליט"א ראש ישיבת 'אבני נזר'

אמרו רבותינו ז"ל: "אין הנגעים באין אלא על לשון הרע" (תוספתא נעעים פרק ו, ז). ונרמז הדבר בשמו של "מצורע" - "מוציא רע". והנה בכל עבירה שעבר האדם לאחר שלא התגבר על יצרו, מלבד עצם התשובה הבסיסית שעליו לשוב (כמפורט בהלכות תשובה להרמב"ם: חרטה על העבירה שעבר, קבלה לעתיד שלא ישוב לחטא זה, וידי שמתוודה בפיו לפני ה', ועזיבת החטא בפועל), נתנה התורה מסלול תיקון פרטי המיוחד לאותו החטא. כגון, הגונב מחברו ונתפס, משלם לו סכום כפול מסך הגנבה. ככתוב בפרשת משפטים: "שְׁנַיִם יִשְׁלֵם" (שמות כב, ג). בכך ישנו גם פיצוי לנגנב - שהצטער כל כך כשגילה שממון שכה עבד וטרח להשיגו נעלם ממנו כהרף עין. וגם חינוך לגנב - כשירגיש בעצמו את תחושת הכאב של הנגנב, בזמן שייאלץ להוציא מכיסו ממון שהוא עבד וטרח להשיגו בסכום מקביל לסכום הגנבה, ולתת אותו לנגנב כפיצוי. וכך פירטה התורה את התיקון הנכון בעבירות השונות.

אולם למרבה הפלא, בתיקון חטא לשון הרע באמצעות צרעת הבאה על המדבר אמרה התורה שעל החוטא לבזות את עצמו ברבים. ככתוב בדין המצורע: "וְהָצְרִיעַ אֲשֶׁר בוּ הִנָּע, בְּגָדָיו יִהְיֶה פְרָמִים, וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ, וְעַל שֵׁפֶם יֵעֹשֶׂה, וְיָמָא טָמֵא יִקְרָא וכו', בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבֹו" (ויקרא יג, מה). תיקון מסוג זה נדיר ביותר בתורה. ויש להבין מה המיוחד בדיבור לשון הרע עד כדי שעליו להתבזות כך.

התשובה נמצאת בדברי רבותינו ז"ל בתלמוד (עריכין טז ע"ב): "מה נשתנה מצורע שאמרה תורה 'בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבֹו'? הוא הבדיל בין איש לאשתו, בין איש לרעהו, לפיכך אמרה תורה: 'בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבֹו'". כלומר, תיקונו על

העלון טעון גניזה | נא לא לקרוא במהלך התפילה

הפסח הזה הם חוזרים לחייך!

אתם מאמצים את יתומי המלחמה לחגיגת פסח בלתי נשכחת

הישיבה של מידברות איתכם להמשיר

פרטים בהמשך | הידברות

מה נגיד לאלמנה שבוכה בטלפון יחד עם ילדיה הרעבים "לא גברת, אי אפשר לעזור לך"!?

ערב פסח מתקרב, ואלפי משפחות מצפות במתח
לסלי המזון של 'הידברות' - אי אפשר להגיד להם לא!

ילד רעב זה ילד עצוב

ילדים צריכים לחייך.

אבל איך הם יכולים לחייך, כשהבית אפוף בעצב, כשההורים מתוהוים ועצבניים ואין להם סבלנות לכלום?

איך הם יכולים לחייך, כשהג הפסח מתקרב והפעם, לראשונה בחייהם, הם לא הולכים עם ההורים לקניות, הם לא מקבלים חליפה חדשה, לא געליים חדשות - ואף אחד לא מבטיח להם מתנת אפיקומן?

ההורים מתביישים לספר לילדיהם, אבל הם לא יודעים שמהילדים של היום אי אפשר להזביא כלום.

כן, הם יודעים את זה.

אבא ואמא כבר לא יכולים לשלם, המלחמה הרסה להם את הפרנסה, והשמוחה, גם היא נעלמה.

ועכשיו פסח, וכולם מסביב חוגגים, וקניות, וממתקים מיוחדים, ומתנות ושמות חדשות,

ורק הם נשארים בבית, עצובים. כל אחד בפינה שלו.

אסור להגיד את זה בקול - אבל ההורים שלהם הפכו לעניים.

יש להם כתובת אחת!

רק לפני שנה הם היו מהצד הנותן. הידברות קיבלה מהם את היכולת למגב את הדמעות של ערד יתומים, לשמח ערד אלמנה עם סל מזון לחג, אבל אז הגיעה המלחמה, וטרפה את כל הקלפים.

היום הם עברו צד במפה, הפכו לנוקקים.

כי הפעם מדובר בקפיצה דרמטית של אחוזי הנזקקים ופשוט אי אפשר להגיד להם לא.

לא אחד, לא שניים, אלפים.

יש להם רק כתובת אחת לבקש עזרה, כתובת שלא מסוגלת להגיד "לא" מול בקשה לסייע בסיסי בסלי מזון לחג הפסח

הידברות. היא הכתובת שלהם.

הבקשות נערמות, כל בקשה מסתירה בתוכה המון כאב לב ומבוכה וחשש של משפחה, של אבא או אמא, או משפחה חד הורית, או יתום עצוב או אלמנה שבורה.

הדמעות מרטיבות את הבקשות, המחסור הוא ענק, בלתי נתפס.

הידברות היא הכתובת שלא יכולה להגיד "לא" למשפחה עצובה, שמה שמפריד

בינה לבין שמחת תג זה רק סל מזון עשיר ומכובד.

להתעלם מדמעות של יתום רעב!?

או הידברות פונה אליך.

כי הפעם אי אפשר אחרת, כי הפעם חייבים את העזרה של כולם, כי הפעם מדובר בקפיצה דרמטית של אחוזי הנזקקים - ופשוט אי אפשר להגיד להם לא.

מה, מה נענה לאמא הבוכייה שמתקשרת לברד מה עם סל המזון השנה? מה נגיד לה, "לא, גברת, אי אפשר לעזור לך, תישארי רעבה בחג"? אפשר להגיד לה דבר כזה!?

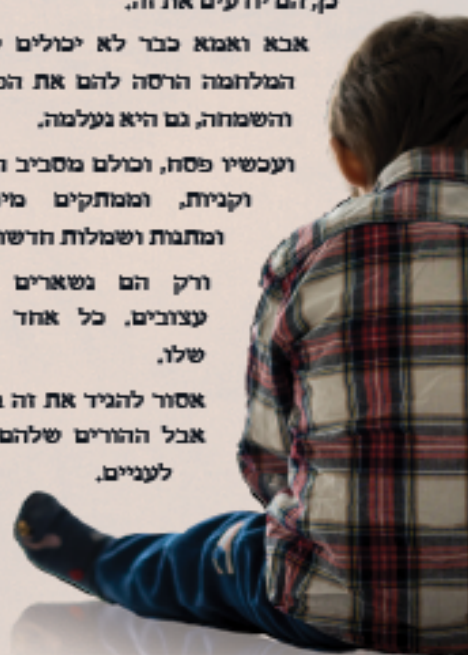
אי אפשר להתעלם מדמעות של יתום רעב, יתום, רעב, רק לחשוב על המילים האלה - ולהצטמרד, איך אפשר להשאיר יתום רעב? מה הוא אשם? למה הוא צריך להיות רעב כשכל החברים חוגגים את ליל הסדר בהרחבה?

הפעם אנחנו צריכים את העזרה שלך, קצת יותר מהרגיל, הרבה יותר מהרגיל.

הפעם זו פשוט חובה של כולנו לדאוג להם, לדאוג שהידברות לא תגיד אפילו פעם אחת "לא" לבקשה של אמא למוזלים מודעבים! בפסח הזה - כולם חייבים לחייך! כולם צריכים לשבוע!

את התרומה שלך נורגם לסל מזון עשיר, שישלח במהירות לעוד משפחה, ונשפוך אור גדול בעוד בית יהודי.

אסור שהם ישבו בחושך, פשוט אסור שהם יהיו עצובים בחג הפסח.

ערכת ליל הסדר של תורמי הידברות כוללת

הגביע ההיסטורי - מעט קודם

לפטירתו, ביקש הגאון רבי חיים קניבסקי להקדיש מתנה מיוחדת ומרגשת לתורמי הידברות. כך זכו לקבל מידיו הקדושות כמות מוגבלת של גביעים עם חריטה אישית של רבי חיים. תשאלו את אלה שכבר זכו להכניס את הגביע ההיסטורי לביתם, כמה קדושה וטוהר, שמירה וישועה, הגביע הזה מביא איתו לבית.

בליל הסדר הקרוב, כשתשבו יחד עם המשפחה ותחגגו כמו בני חורין - זו תהיה שמוחה מושלמת, כי הגביע, המצות והיין, כולם יזכירו לכם שבאותם רגעים מוזג יש עוד משפחה שזוכה לשמחה בחג, בזכותכם.

אין סיפוק גדול מזה!

3 מצות מצווה מהודרות

- שנאפו והוכנו בהשקעה מיוחדת על ידי הרב זמיר כהן בעצמו! כך הרב זמיר פינה זמן יקר, עזר את העיסוקים הרבים והדהופים, ויצא למאפייית המצות - במיוחד עבורכם, כדי שתחגגו שלכם ויהיה מיוחד יותר, כמו שמוגיע למשמחת משפחות שבורות.

יין הצדיקים - ארבע הכוסות

של השנה יקבלו משמעות חדשה, עם בקבוק יין מיוחד ומקודש, המושלב שיירי מצווה של היין של שלושת הצדיקים הקדושים, מרן הרב עובדיה יוסף זיע"א, מרן שד התורה רבי חיים קניבסקי זיע"א - והגאון הרב דוד בצרי שליט"א.

מה חיפש הרב זמיר במאפייית המצות?

הרב זמיר כהן, שעוקב מקרוב אחר כל בקשה, וכל שיחת טלפון כאובה מקבלת אצלו פינה חמה בלב, מבקש להכיר לכם טובה, הרב זמיר רצה שגם ליל הסדר שלכם יהיה שונה, מיוחד יותר, והוא שולח לכם בהוקרה ערכת ליל הסדר מרגשת במיוחד.

מידה כנגד מידה: אתם ריגשתם משפחה נזקקת - מגיע לכם להתרגש ולשמח כפליים בחג הזה!

אלפי סלי מזון לכסח
הידברות לא תגיד 'לא' למשפחה ועבה

חייגו עכשיו < 073-222-1212

"החיים שלי טובים, למה לי להתחזק ולהכניס שינויים באורח החיים?"

"טוב לי בחיים, למה לי לשאול שאלות גדולות על החיים ולקחת את הסיכון שארגיש מחויבות לשינויים בחיי שאינני חפץ בהם?", טוענים רבים באוזני אלה שמרמזים להם להתקרב לשורשים ולהתחזק. הם מנהלים את חייהם בצורה שנוחה להם, והם לא מחפשים להכניס לאורח חייהם שינויים שמצטיירים בעיניהם כמעמסה וכנשל.

הפחד משינוי והיציאה מאזור הנוחות הוא מה שעוצר את רוב האנשים מלבצע את השינויים שהם יודעים בלבם שהם הנכונים. אבל כמו שהתמודדות עם הפחד של יציאה מאזור הנוחות היא זו שמצמיחה אנשים גדולים - בעסקים, בזוגיות, במנהיגות ובכלל, כך גם בהתקרבות ליהדות. המפתח הוא להבין מאיפה נובע

אינו ייעודם של בני האדם. נועדנו לחוות את הצמיחה המתחוללת כתוצאה מביקור במקומות חדשים כמי שנוסעים בשבילי החיים".

רובם של האנשים נשארים כל ימי חייהם במקום שבו נמצא הידוע. הם משקטים את הקולות הפנימיים שבהם המעייזים להציע משהו אחר, ובכך כובלים את הנשמה שבהם מלזרוח ולפרוח.

החיים הם מתנה. והמתנה הזו לא נועדה רק כדי שיהיה לנו בית יפה, שניהנה בטיול בחו"ל, שנוציא בערב את הכלב לטיול או שנדאג לרווחה הכלכלית שלנו. כמובן שאין בכל אלה פסול, וזהו חלק אינטגרלי מהחיים, אך לא לשם כך החיים ניתנו לנו. החיים נועדו לכך שנחיה אותם במלוא עוצמתם, שנפיק מהם את המיטב, שנעשה בהם את הכי טוב שלנו למען אמת עליונה ונצחית.

החיים חולפים מהר, כמו גרגרי חול מבעד לאצבעותינו. החרטה הגדולה ביותר שיכולה להיות לאדם בערוב ימיו היא ההבנה שהוא לא העז, שהוא לא פסע צעד אחד אל המקום שקצת מפחיד אותו, אבל ייקח אותו למקום נעלה יותר.

שאלו את עצמכם: אלו חיים אתם רוצים לחיות - חיים שמנוהלים על ידי הפחדים, העצלות המנטלית משינוי, חיים של עצימת עיניים מן האמת או חיים של אומץ, העזה, אותנטיות, מימוש עצמי, סיפוק ונאמנות לאמת הפנימית שלכם?

חיים רק פעם אחת. דאגו להוציא בהם את הכי טוב מכם.

התפרסמו ברחבי העולם, כותב: "אתם יכולים להישאר על חוף המבטחים לשארית חייכם, אבל אז לעולם לא תזכו לגלות את הפנינים הנמצאות בלב הים." במקום אחר בספריו הוא כותב: "היאחזות בחוף המבטחים של החיים אינה אלא הבחירה להישאר בכלא הפחדים שלכם. אי אפשר לגלות אוקיינוסים חדשים בלי להתרחק מהחוף".

טבוע בכלונו פחד שגורם לנו לסרב לעזוב את נמל המבטחים המוכר והידוע של חיינו הנוכחיים, אך כפי שמסביר על כך שארמה בספרו "גלה את ייעודך": "סירה שלעולם אינה עוזבת את מעגנה לא תיפגע לעולם, אך לא לשם כך נבנות סירות. בדומה לכך, אדם שאף פעם אינו מעז ללכת אל המקומות הלא מוכרים בחייו, לעולם לא ייפגע - אולם זה

שיח יצחק

המקובל הרב יצחק בצרי

ומשולל מכל תערובת של זוהמת הנחש, שוב לא היתה בו שום אחיזה מן הרע כדי שתיווצר בו הערלה המגונה.

בזאת נבין את חשיבות מעשה המילה, והחובה שיתבצע בזמנו, כי כפי שמגלה רבנו האר"י, על ידי כריתת הערלה, שהיא הקליפה, מכניעים את הסטרא אחרא, ומכניסים את גילוי הקדושה בפריעה שאחר כך. כמו כן, יש מיתוק דינים גדול במעשה המילה, ולכן צריך המוהל לכוון בשעה שעושה מציצה עם היין בפיו, שהיין אדום במידת הגבורה וכן הדם, ומצא מין את מינו, ומוציא את מידת הדין הקשה מהתינוק, ובברכה שאחר כך ממתק את הגבורות ע"י החסדים. וכבר מובא בזוהר הקדוש, שבזמן שיש ברית מילה נכנע הסטרא אחרא ואינו יכול לקטרג, ואדרבה, עולה ומלמד סנוגוריה על ישראל.

זהו גם סוד מה שטומנים את הערלה החתוכה בתוך עפר, בבחינת "נחש עפר לחמו", כמובא גם כן בזוהר שאליהו הנביא ז"ל גילה מה ששמע בשיבה של מעלה, שהערלה הוא הנחש, ואחר שמעבירים אותו מהאדם צריך לתת לו מזונו - הוא העפר.

השרת, ולא דבק בו מאומה מכיעור הטומאה חס ושלום, כי בצלם אלוקים עשה את האדם. אמנם, כאשר בא נחש על חוה והטיל בה זוהמא, נדבקה הטומאה בה על ידי החטא, ולכן נענשה בקללת דם הנדות. ומעתה, בכל יצירת וולד ברחם אמו יש תערובת מחלאת זוהמת הנחש, אך בחמלת ה' על האדם הפליא חסדו שהזוהמה נדבקת במקום אחד בלבד, היא הערלה, ועל כן באה המצווה להסירה, אשר היא זוהמת הנחש, ומעתה נשארגו שלמים.

ברעיון זה מבאר האור החיים מה שמצאנו בתנ"ך כמה דמויות שנולדו נימולים מבטן אמן, כמו משה רבנו, והעניין, כי משה, שהיה מבחינת הטוב הגמור

המדרש בפרשתנו מספר על ויכוח מעניין, שהתעורר בין אחד מגדולי פילוסופי רומא, טורנוסרופוס שמו, לבין רבי עקיבא. אותו פילוסוף טען שאל לו לאדם להתערב במעשי הבורא, ועל כן הוקשה לו - מפני מה היהודים מלים את עצמם? הרי אם הקב"ה אינו מעוניין בערלה - מדוע לא בראו נימול מבטן אמו?

תשובתו של רבי עקיבא היתה, שהנחתו שגויה מלכתחילה. שכן עיקר תכלית ביאת האדם לעולם הינה כדי לצרף ולתקן את עצמו ואת סביבתו. ועל כן אדרבה, האדם נברא עם פגם הערלה כדי להסיר אותה ולהשלים עצמו. וכיוצא בדבר, כל מטרת עבודתו בקיום תורה ומצוות, לתקן את החסרונות שיש בעולם, ולקשר ולקרב את לבבות ישראל לאביהם שבשמים.

אמנם לאמיתו של דבר, רבי עקיבא לא השיבו תשובה שלימה, כי כפי שמגלים רבותינו, אדם הראשון, שהוא יציר כפיו של הקב"ה, נברא דווקא נימול, ואילו האדם בחטאו הביא על עצמו את הערלה המאוסה.

וכך כותב אחד מגדולי המקובלים, בספרו "זכר דוד": ועל דרך האמת נתנו המקובלים טעם לשבח, ואמרו כי אין ספק שהאדם היה כאחד ממלאכי

מתוך ספר "שיח יצחק", לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי, היכנסו להידברות שופט או חייגו: 073-222-1250

העלון מופץ השבוע ב-294,750 עותקים. בזכות אלפי יהודים שאנפת להם! אנפת גם לך מייכחי הרבים? חייגו: 073-222-1388 ותקבלי/י 50 עלונים להפצה מדי שבוע

הידברות אורח לבך | עורכת משנה | עריכה גרפית | הפצה ולוגיסטיקה | עורך | דודו כהן | דבי רייכמן, שולי שמואלי | שני מויאל | מליה זכריה, אסתר שמיר

צוהבת הגדול
דרשת שבת הגדול והכנה לליל הסדר
חדרים אחרונים!
פרשת מצורע - שבת הגדול
שישי-שבת | א"א-י"ב ניסן 20.4-20.4

מלון לאונרדו ירושלים | המקובל הרב יצחק בצרי - הרב אבנר קואס

מלון בית האלה | הרב חיים זאדי - הרב מרדכי חזיזה

הבטיחו מקומכם | 073-222-12-70

3 נקודות על הכתר הנשי, שמחכה לך

מהיכן נלמד חיובן של נשים בכיסוי ראש, ומהי ההשפעה הרוחנית של מצווה זו?

1. מאיפה לומדים בתורה על מצוות כיסוי ראש לנשים? בזמן בית המקדש, אישה נשואה אשר הייתה חשודה בעיני בעלה על שהתייחדה עם גבר זר, היה בעלה מביאה לבית המקדש. שם היא הייתה מביאה את קורבנה, והכהן היה פורע את שערך, כדי לגנותה, שכן גילוי שיער ראשה של האישה הנשואה היה לבושה ולביזוי גדול עבורה. כמו כן, היה עליה לשתות מים מרים שנמחה לתוכם שם ה' הנכתב על גבי קלף. אם חטאה - לא תיוותר בחיים, ואם טהורה היא - מתברכת בפרי בטן.

בתורה נכתב: "וְהִקְמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לְפָנֵי ה' וַיַּרְע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה" (במדבר ה', ח'), ורש"י מסביר על הפסוק: "מכאן לבנות ישראל שגילוי הראש גנאי להן". כלומר, מפרשת אישה סוטה המוזכרת לעיל נלמד החיוב על נשות ישראל ללכת בכיסוי ראש.

וכך נפסק הלכה למעשה: "לא תלכנה בנות ישראל פרועות ראש בשוק" (שולחן ערוך, אבן העזר, סימן כ"א); "אישה נשואה חייבת על פי הדין לכסות את ראשה, ואין לה לצאת לרשות הרבים כששערה מגולה" (אוצר דינים מהד"ק, עמ' ש"ט, מתוך ילקוט יוסף).

2. תגמול רוחני. מובא בגמרא על קמחית, שזכתה שכל שבעת בניה שימשו בכהונה גדולה. שאלו אותה חכמים בזכות מה זכתה לכך, והיא השיבה כי זכתה לכך בזכות צניעותה היתירה, שקורות ביתה לא ראו את שערותיה (מסכת יומא, דף מז, עמ' א').

בזוהר הקדוש מובא שהאישה שנוהרת לכסות את ראשה גם בביתה, זוכה שבניה יזכו לחשיבות גדולה, וכן בעלה יזכה לברכה בכל, בעושר ובבנים. והנה לשון הזוהר הקדוש בתרגום (פרשת נשא, דף קכ"ח): "וְעַל כֵּן צִרְיָכָה אִשָּׁה לְהַתְּפֹסֹת בְּזוּיוֹת בֵּיתָהּ. וְאִם עוֹשֶׂה כֵּן, מֵה כְּתוּב: 'בְּנִיךָ כְּשִׁתְּלֵי זֵיתִים' (תהלים קכ"ח). מֵה זֶה כְּשִׁתְּלֵי זֵיתִים? מֵה זֵית זֶה, בֵּין בְּסִתּוֹ בֵּין בְּפִי אֹרְבָדִים עָלָיו, וְתִמְדֵי נִמְצָאת בּוֹ חֲשִׁיבוֹת יִתְרָה עַל שְׂאֵר הָאֵילָנוֹת - כֵּן בְּנִיךָ יַעֲלוּ בְחֲשִׁיבוֹת עַל שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׂבִיעָלָה מִתְבָּרַךְ בְּכָל: בְּבָרְכוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה, בְּבָרְכוֹת שְׁלֹמֶטָה, בְּעֵשֶׂה, בְּבָנִים וּבְבָנֵי בָנִים".

3. מילה של חיזוק. התחזקות בכיסוי ראש הינה צעד לא קל לרבות, אך דווקא צעד זה מעיד על עוצמה פנימית הקיימת בנפש האישה, שמחליטה לחיות על פי האידיאלוגיה והערכים בהם היא מאמינה. יש בדור שלנו חשיפה מטורפת למודלים שונים, וזה מה שמקשה במיוחד על מתחזקות לעשות כזה צעד. היצר והדחף הפנימי נלחם בשינוי כזה של התחזקות, והוא מגיע עם הצדקות הכי משכנעות שיכולות להיות, "מה יגידו עליך? איך תסתכלי על עצמך במראה? זה גדול עליך". אבל אישה שיודעת שזהו רצונה של בורא עולם, וקשה לה, ולמרות זאת היא מחליטה לעשות את הצעד הזה - היא פייטריית, היא לוחמת. היא הביסה את יצר הרע והגיעה לניצחון. וגם על הקושי מקבלים שכר רוחני, כפי שאמרו חז"ל: "לפוס צערא - אגרא". כלומר, לפי גודל הצער והטורח בהתגברות למען קיום מצווה - כך גודל השכר הרוחני. אם אישה היתה רואה בעינייה את גודל השמחה בשמים שהיא גרמה בצעד זה, את אהבת הבורא אליה ואת השכר הרוחני לו היא זכתה, לא היה גבול לאושרה.

האתגר השבועי

אם קשה לך, עשי את השינוי בהדרגה. בתור התחלה, התחילי לשים כיסוי ראש יום אחד בשבוע, לדוגמא בשבת.

אפצ'י! לבריאות

באמצע לימוד תורה, נעצור לומר "לבריאות?" זה דיון שיש בו יותר ממה שאתם חושבים

היום אני רוצה להתחיל עם לימוד של הלכה, סעיף בשולחן ערוך. זו הלכה לא מוכרת כל כך, מחלק "יורה דעה" של השולחן ערוך (סי' רמ"ו ט"ז), שבו כתוב שאסור לומר "רפואה" (לבריאות) בבית המדרש בעת לימוד תורה למי שמתעטש. זו ההלכה, והטעם הוא שיש מעלה גדולה ללימוד רצוף בלי הפסקה, ולכן, לא ראוי לעצור בדיבור זר (אפילו אם מדובר בברכה ליהודי שהתעטש), בזמן שעוסקים בדבר הכי נשגב בעולם, בלימוד התורה, שמחזיק את העולם. זו לשון השולחן ערוך.

יש נידון מעניין בין המפרשים בביאור ההלכה הזו. ה"פרישה" מסייג ואומר שכל זה דווקא בימיהם, שלא הפסיקו לכולם, ולמדו בצורה של דקות מוחלטת, ואז, באמת לא ראוי להפסיק לצורך זה. אבל היום, שכל עוף פורח גורם לנו להפסיק, וכי דווקא כשיש הזדמנות לברך ולעשות חסד ולברך את המצונן, דווקא אז נימנע מכך? לכן הוא מסיק שהיום מותר לומר "לבריאות" גם בבית המדרש. אבל הט"ז מביא את דבריו וחולק עליו. הוא טוען שאדרבה, נקיים את ההלכה כפשוטה, ומתוך כך נלמד להפסיק פחות, ולקחת את הלימוד הרציף ברצינות הראויה. זו כנראה מחלוקת עקרונית, עד כמה לתת לפער בין הרצוי למצוי להשפיע על ההנהגה שלנו. אלו ואלו דברי אלוקים חיים, ומכל דעה במחלוקת הזו ניתן ללמוד יסוד גדול בחינוך מתבגרים.

לפי ה"פרישה", שהארת פנים וברכה מְדִיקָה ויתור על מעלת הרציפות (בדור שבו גם ככה מפסיקים כל הזמן), ניתן ללמוד מכך עד כמה חשוב להקפיד להאיר פנים ולחזק את ילדינו, גם אם זה פוגע בסדר היום הרגיל שלנו. בדור שבו אנו מאפשרים להרבה טרדות לשבש לנו את הקביעות בחיים, כמה חשוב לתעדף במקום גבוה את הקשר עם הילדים, ולחפש הזדמנויות לזמני איכות, לחוויות משותפות, ולהעשיר את אלבום התמונות שלנו בתמונות של חוויות משותפות. זה חשוב. זה קריטי. כשהם קטנים הם משתפים פעולה יותר, כשהם מתבגרים זה מחייב יותר יצירתיות, ולפעמים גם מסירות נפש, כדי להצליח לתפוס את הרגעים האלו. אבל זה משתלם!

גם לפי הט"ז ניתן ללמוד מכאן לקח עצום, איך כל דבר קטן משפיע. נידון דומה פגש אותי כשקראתי בספר של הרב אביגדור נבנצל שליט"א, על הנהגה מיוחדת שיש לו, להעריך ולייקר כל רגע בארץ ישראל. כאשר הוא נצרך לטוס לחו"ל, הוא ביקש לשבת במקום אחורי ככל הניתן, ובטיסה חזור דווקא במקום הכי קדמי, כדי להרוויח עוד חלקיק שניה של שהות בארץ הקודש. אני שוחחתי עם הרב, ושאלתי אם גם לי ראוי לנהוג כך, כי אני (לצערני) זהיר פחות במצווה הזו, וטס מדי פעם לחו"ל לצורך מסירת שיעורים. הרב ענה לי שוודאי שכן, ובזכות כך אזכה להעריך יותר כל רגע שאני בארץ. גם לענייננו, בנושא חינוך, יש המון מה ללמוד מכך. כדאי לייקר ולהעריך אצל הנערים כל דיבור של חיזוק, כל מצווה, כל התנוצצות של הנשמה הטובה שבקרבם. גם אם זה נראה זניח ולא מייצג. כל נצנוץ כזה מגלה את מהותם הפנימית, ולכן אם נזהה, נייקר ונשבח אותו, זה ייתן להם כוח, לגדול ולצמוח בקדושה ולהרבות טוב בעולם.

ארכיאולוגיה תנ"כית
כרך א' בסדרה מעניין הכנה נפלאה לחג הפסח בהיותו עוסק במן היתר בשעבוד, יציאת מצרים ומסע בני ישראל במדבר

האדם במעגל השנה
מאמרים נפלאים על מהות החגים, עם עצות והדרכה בכל תחומי החיים

שיר השירים
עם פירוש של הרה"ג זמיר כהן בדרך הפשט, בשפה בהירה וקולחת. פרק אודות שלמה המלך בתוספת תמונות, שירים ושחזורים המתקופה

הגדה של פסח
עם פירוש "אבני נזר" ביאורים נפלאים ומסר השכל של הרה"ג זמיר כהן

להתכונן לליל הסדר עם הרה"ג זמיר כהן

להזמנות: 073-222-1250 // חפשו הידברות שופט G

הכשרת המטבח זכריז

איך מכשירים את כלי המטבח לפסח? כל הפרטים החשובים

ד. יש להמתין עד שהמים יבעבעו, ואז להכניס את הסיר ולהמתין כמה שניות עד שהמים חוזרים לבעבע. ה. לאחר מכן יש להוציא את הסיר ולשטוף במים הקרים.

ו. כללים אלו ניתנים למי שלא מצא מקום שבו יכול לעשות הגעלה כדין וצריך להגעיל בביתו. אמנם כיוון שיש פרטים רבים בהגעלת כלים, לכן לכתחילה יש להקפיד ללכת למקום שבו מגעילים כלים על פי ההלכה, ולא לעשות זאת לבד בבית. ומכל מקום, במקרה שהוצרך להגעיל כלים בבית, כדאי להתקשר להתייעץ עם רב ב"קו ההלכה" ולקבל הנחיות ברורות.

ולצפות בנייר כסף, ואין צריך לערות עליהם מים רותחים כלל, אלא רק לצפות בנייר כסף עבה, כמו כן אין צורך לפתוח את המכסה כדי להגיע למקום התחתון של המבערים עם החוטים וכו', משום שאין יד אדם מגיעה לשם, לכן מועיל לזה הביטול של בדיקת חמץ וערב פסח.

את החצובות יש להגעיל בהגעלת כלים כדין, ואם הגעילו - אין צריך לצפות בנייר כסף. לחילופין ניתן לערות עליהן מים רותחים, ולצפות בנייר כסף.

את המבערים אין צורך להגעיל, ומספיקה להם שטיפה בלבד, כיוון שהם כנגד האש כל הזמן, ואין להם בליעה כלל, ולכן אינם צריכים הכשר.

הקדמה - כל כלי שרגילים להשתמש בו במשך השנה, יש חשש שהכלי בלע טעם של חמץ, ומי שמעוניין להשתמש בו בפסח עליו להכשירו כדת וכדין. אלא שדרך ההכשרה של כל כלי היא כפי רוב תשמישו, ולכן כוסות שמשמשים בהן בצונן בלבד, מותר להשתמש בהן בפסח, ומספיקה להם שטיפה במים צוננים להכשירם לפסח. מה שאין כן בכלים שמשמשים בהם ברותח, יש להכשירם בהגעלה. עניין מעשה ההגעלה נזכר בתורה (במדבר ל"א, כ"ג) בפרשת כלי מדיין "כֹּל דָּבָר אֲשֶׁר יָבֵא בְּאֵשׁ תִּעְבְּרוּ בְּאֵשׁ וְטָהַר... וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבֵא בְּאֵשׁ תִּעְבְּרוּ בַּמַּיִם". ובגמרא (פסחים עד) נאמר הכלל להכשרת כלים "כבולעו כך פולטו". לכן כאשר אנו מכשירים את המטבח, אנו מסתכלים על דרך השימוש באותו הדבר שאנו מעוניינים להכשירו, וכפי תשמישו - כך הכשרו. נפרט את סוגי הכלים והכשרם:

סוגי הכלים והכשרתם

סירים ומחבתות - ניתן להגעילם במים רותחים.

סיר ותבנית מזכוכית - לבני ספרד - כל כלי הזכוכית, הכשרם בשטיפה במים צוננים, ואף בכלי זכוכית שמשמשים בהם לבישול ואפיה, אין צריכים הגעלה כלל, והכשרם בשטיפה. כל זאת בתנאי שהכלי נקי לחלוטין ואין בו שיריים שנדבקו, אבל אם יש בו נקודות שחורות או חומות של שיריים שנמצאים על גבי הכלי ואינם יורדים, אין אפשרות להשתמש בכלי בפסח כלל. **ולבני אשכנז** - כלי זכוכית אסורים ואין להם הכשר כלל, ויש לקנות כלים חדשים לפסח.

מחבת טפלון - לבני ספרד - ניתן להכשירה בהגעלה, משום שציפוי הטפלון נחשב לפלסטיק, ודעת מרן הרב עובדיה שניתן להכשיר פלסטיק בהגעלה. **ולבני אשכנז** - כלי פלסטיק דינם כחרס, ולכן יש לקנות מחבת חדשה לפסח.

מחבת לצלייה (פלנצ'ה) - כיוון שמחבת זו עשויה לצלייה בלי רוטב, חייבת הכשרה בליבון על ידי ברנר עד שהכלי מאדים וניצוצות ניתזים ממנו. וכיוון שכיום הכלים עדינים מאוד ויש חשש שהאדם לא יכשיר את הכלי כראוי, לכן אין לה הכשר לפסח וצריך לקנות

הגעלת כלים - כללים

ישנם כמה כללים שצריך לדעת לפני הכשרת הכלים בהגעלה:

א. יש לנקות את הכלי היטב, שהכלי יהיה נקי ושלא יהיו דבוקים עליו שיריים כלל. פעמים שישנם כלים שמרוב שימוש נדבקים בהם שיריים שאינם ניתנים להסרה (כל מיני נקודות שחורות או חומות). במקרה זה אין אפשרות להכשיר את הכלי, לכן יש להקפיד בזה שהכלי יהיה נקי לחלוטין.

ב. כל הדברים המחוברים לכלל, כגון ידיות הכלי, ידית המכסה וכדומה, אין צריך להסירם, משום שהכל נחשב לכלי אחד. ומכל מקום יש לנקות היטב את מקום הברגים ולבדוק שאין שם שירי חמץ או חלודה.

ג. כאשר מגעילים כלים חלביים ובשריים יחד, יש להקפיד לפני שמטבילים אותם במים החמים לשים במים חומר הפוגם, כגון סבון כלים וכדומה.

תנור - כיוון שבדרך כלל התנור לא בולע ישירות מהחמץ, אלא רק מהאדים היוצאים מן המאכל, ניתן להכשירו על ידי המתנה של 24 שעות אחר האפייה האחרונה, ולאחר מכן לנקות היטב מבפנים בכל דפנות התנור, ולהסיקו היטב שעה או יותר. אמנם לתבניות אין הכשר, משום שהתבניות בלעו ישירות מהחמץ, וצריכות ליבון חמור. וכיוון שלא ניתן לעשות להם ליבון חמור, לכן צריך להחליפן בתבניות אחרות.

לגבי תנור פירוליטי (ניקוי עצמי על ידי חום רב מעל 500 מעלות) ניתן להפעיל את התנור עם התבניות על התוכנה הזו ולאחר מכן לנגב את התנור והתבניות, והכל כשר לפסח.

כיריים - את המשטח התחתון יש לנקות היטב

הפעם אנחנו צריכים אקסטרה התגייסות כדי שנוכל להגיד 'כן' לכל מבקש הידברות לא תגיד 'לא' למשפחה רעבה!

התקשרו עכשיו <<

073-222-1212

וקבלו ערכת ליל הסדר מהודרת

חושן

אלפי משפחות רעבות, מאות שהפכו מנותנים לנזקקים, יתומים, אלמנות ומשפחות חד הוריות

מחכים שנדליק להם את האור לחג!

טוסטר סנדוויץ'

צריך ליבון חמור, וכיוון שאין אפשרות ללבנו, אין לו הכשר, ויש לקנות חדש לפסח.

טוסטר אובן

הכשרו כמו תנור: יש לנקות אותו כראוי עם חומר ניקוי ולהסיק אותו שעה על החום הגבוה ביותר. אמנם לתבניות אין הכשר אלא על ידי ליבון חמור, שיהיו ניצוצות ניתזים ממנו.

בלנדר (מג'מיקס) ומטחנת בשר

אם לא טחנו בו חמץ עם חריף יחד, הכשרו בשטיפה. ואם טחנו בו חמץ יחד עם חריף, יש להגעילו במים רותחים. וכן אם טחנו בו חמץ שהיה רותח, יש להגעילו במים רותחים.

מיקרוגל

יש לנקות היטב את המיקרוגל, להניח כוס עם מים ומעט סבון, ולהפעיל את המיקרוגל באופן שהמים שבכוס ירתחו והאדים יכנסו לכל הפינות והחורים שבמיקרוגל, ובכך מוכשר לפסח.

מדיח כלים

דרך פעולת המדיח היא שבתחילה הוא שוטף את הכלים במים קרים, אחר כך שופך את הסבון, ואחר כך זורק מים רותחים על הכלים ומנקה אותם. לכן הכשרו הוא לנקות את המדיח ניקוי מוחלט, שלא יהיו שיירי מאכל שנדבקו במדיח ועל מדפי הכלים, ולהפעילו כשהוא ריק, עם הסבון.

מקצפה, מיקסר, מכשירים של מים מסוננים למיניהם וכדומה

תשימים בצונן, ולכן מספיקה להם שטיפה. אמנם אם משתמשים במקצפה כדי לערבב קמח, אין למקצפה הכשר לפסח, שאנו חוששים שפירורים של קמח נכנסו לנקבים של פתח האוורור של המכשיר ואין דרך להגיע אליהם. אמנם במיקסר, שהוא אטום לחלוטין ופתחי האוורור שלו נמצאים במקום חיצוני לחלוטין ואינם נגד הקערה, ניתן להכשיר את המיקסר בשטיפה, וכן את קערות הפלסטיק ניתן להכשיר בשטיפה (כאשר הדרך להשתמש בקערות הללו בצונן).

ובמכשיר המים המסוננים, אף שיש בו מים רותחים, אין שום גגע של חמץ, ולכן מספיקה לו שטיפה חיצונית, וכשר לפסח.

מכשיר אספרסו

כיוון שיש טבליות שמהן עושים את האספרסו, וטבליות אלו יכולה להיות בהן תערובת חמץ, לכן צריך להגעיל את כל כלי ההכנה של האספרסו, מקום הכנת הקפה במכונה והמקציף של החלב. לעומת זאת שאר המכשיר, הכשרו בשטיפה.

אשכנז נוהגים לכסות את השיש והכיורים.

הכיורים והחרסינה - כיוון שבמשך השנה רגילים לשפוך מים רותחים בכיור, וכגון כאשר מבשלים אטריות וכדומה, שאחר שהאטריות מבושלות מערים את כל הסיר עם האטריות והמים לתוך מסננת הנמצאת בכיור, לכן יש להכשירם בעירוי מים רותחים מכלי ראשון שהיה על האש, או קומקום חשמלי וכדומה. וראוי להחמיר ולערוות עליהם מים רותחים ג' פעמים.

החרסינה של המטבח אינה צריכה הגעלה, משום שרוב תשמישה בצונן ומספיק לה ניקוי במים ובסבון. **ברז המטבח והמסננת** - מספיקה לו שטיפה. **ידיות הברזים** יש לנקות היטב במים ובסבון, ואין צריך להגעילם. **המסננת** - טוב לערוות עליה מים רותחים מכלי ראשון.

סדר ההכשרה - לפני שמעירים מים רותחים בכיור, יש לנגב את הכיור שיהיה יבש, ולאחר מכן להתחיל מהחלק התחתון של הכיור ומקום הנקב של הניקוז, ולאחר מכן עולים לדפנות הכיור והשיש (אם צריך להכשיר את השיש).

מקרר ומקפיא

מספיקה שטיפה, ואין צריך לפתוח את חלקי הפלסטיק החלולים שנמצאים במקפיא וכדומה, משום שאין יד אדם מגעת לשם, ואין שם אלא פירוים ואין שם כזית, ולזה מועיל הביטול שאנו עושים אחר בדיקת חמץ ואחר ביעור חמץ בערב פסח.

ארונות מטבח

מועיל ניקוי כללי בארון, והארונות אינם צריכים ציפוי כלל.

קומקום חשמלי

כיוון שאין משתמשים בו בחמץ כלל אלא רק מרתחים בו מים בלבד, לכן מספיק לשטוף אותו היטב בצונן.

תיחם של שבת

אם זה מיחם שמחממים בו מים בלבד ואין מחממים על גבי שום דבר, מותר על ידי הדחה בצונן. אמנם במיחם של שבת יש לשים לב לדבר נוסף, שלפעמים מחממים על גבי המיחם לחם או בורקס וכדומה, ובמקרה זה, אם יש חורים במכסה העליון, יש לחוש שנכנסו פתיתי חמץ לתוך המים של המיחם ונדבקו בתוך שכבות האבנית, לכן אפילו אם יסיר את האבנית לאחר מכן, כיוון שהאבנית אף פעם אינה יוצאת לגמרי, יש לחוש שנשאר פירור באיזו פינה ואין למיחם זה הכשר. ואם אין חורים במכסה העליון, ניתן להכשירו בהגעלה, דהיינו שאת המיחם עצמו יציף במים וירתיח את המים שיגלשו מעל הכלי, ואת המכסה יגעיל בדרך הרגילה שיטביל אותו במים הרותחים כאשר הם מבעבעים.

מחבת חדשה לשימוש בפסח.

מנגל שפועל על גז - אם יש אפשרות לחממו למעלה מ-400 מעלות צלזיוס, ינקה את המנגל והרשת היטב ויפעיל את המנגל על החום הגבוה ביותר במשך כחצי שעה, ומכל מקום אף בזה ראוי להחליף את הרשת לפסח.

רשת המיוחדת לצליית כבד - אינה צריכה הכשר

כלל, כיוון שלא משתמשים בה לשום תשמיש אחר מלבד לצליית הכבד.

סכו"ם, צלחות וכוסות - הסכו"ם שעשוי

ממתכת, ובלע ברותח מכלי שני, שהרי יוצקים מהמיחם שהוא הכלי הראשון, אל הצלחת והסכו"ם שהם כלי שני, לכן ניתן להכשירם על ידי שמערים

עליהם מים רותחים. צלחות - אם הן עשויות מחרס או פורצלן אין להן הכשר כלל, וכלי פלסטיק וזכוכית ביארנו לעיל.

שיש - בשיש מהסוג הישן, שמניחים עליו קדירות רותחות, יש לערוות מים רותחים. אמנם בשיש המצוי בזמננו שעשוי מהדבקה של אבנים עם דבק, אין מניחים קדירות חמות על גביו משום שעלול להיסדק, ולשם כך מייחדים כמה חתיכות קטנות ניידות שעליהן מניחים את הסירים. לכן השיש עצמו אינו צריך הכשרה, ומספיקה לו שטיפה. ואפילו אם הניחו פעם סיר רותח על השיש, בכל זאת מספיקה שטיפה, משום שלעניין פסח אנו מכשירים את הכלי כפי רוב תשמישו, והשיש - רוב תשמישו בצונן. לבני ספרד אין צריך לכסות את השיש בכיסוי. ובני

ברכישת 2 ק"ג מצות ומעלה הגדה של פסח עם פירוש של הרה"ג זמיר כהן מתנה! *עד גמר המלאי

כל המצות שמורות משעת קצירה

כזית מי יודע

השנה אין צורך למדוד לחתוך למדוד ולשקול מצות 'אבהתנא' מיוחדות ומחולקות לכזיתות

סודות מאחורי המטאטא

אני אחת שאוהבת לצאת מהשורה, טיפוס הכי לא שיגרתי שיש. יש לי הרבה מרץ, אני חברותית מאוד, מנהיגה כבר בקווי המתאר הראשוניים שלי. אין לי בעיה עם אנשים, להפך, אני נהנית איתם והם איתי. גם לביטחון העצמי שלי אין מקום לשיפור, טוב לי עם עצמי ונראה לי שטוב לעולם איתי. כאשר עברנו דירה מהעיר הגדולה לעיר גדולה פחות ומרכזית פחות, על גבול הפריפריה, חיפשתי עבודה, ובכלל לא התביישתי כשמישהו הציע לי משרה של ניקיון בית ספר עם תנאים מעולים. אמרתי כן, עם כמה סימני קריאה. אני אקח את המשרה הזו. לא הזיזה לי שום גבה מתרוממת, עין שנפתחת הרבה מעבר לגודלה. מה יש? מי החליט שלנקות בית ספר זו משרה פחותה? מבחינתי, כל עוד זה עונה על הדרישות שלי, אז למה לא? ככה התחלתי את העבודה, לא שומעת, מתייחסת, מקשיבה או בכלל שמה לב לאף אחד שרצה ודאג ליידע אותי במה שהוא חושב. זה לא היה מעניין.

ככה התחלתי, חמושה בכל מה שרק אפשר כדי לנקות, ולנקות היטב, עם כל המרץ. עד מהרה התחברתי לכולם שם, וכולם - הכוונה מהילדה שבכיתה א' עד לזו שבכיתה ח', מהמנהלת ועד לספקי השרות. כולם הכירו אותי, ומה אני אגיד? כמים פנים לפני? ממש ככה. התחלתי עם כל הביטחון שלי, בטוחה שיש לי הג'וב הטוב בעולם, וזה היחס שקיבלתי. הצוות אהב אותי מאוד, חוש ההומור שלי, המפותח גם כן, רק גדל שם. בהפסקות האוכל המורות התחננו שאכנס איתן לחדר, סטנדאפ שלם הייתי עושה להן - בחינם, מכל הלב. האמת, מגיע להן. מי כמוני עדה לעבודה המאומצת שהן עושות, לנשמות היקרות שנמצאות תחת חסותן שעות רבות ביממה. כמה שזה שוחק, הן עושות ככל שביכולתן כדי לתת להן יותר ויותר. באופן כללי, אני סוג של משקיפה מהצה, נמצאת ולא נמצאת. אני זאת שרואה את ה-כ-ל, משקיפה ולא נשקפת, וככזאת, יצא לי לא אחת לראות הרבה מעבר למה שנראה לכולם מלכתחילה.

בעיקר אני אוהבת את הצד הבלשי שלי. סוף יום, והנה אני מתחילה, אני יודעת בדיוק מה קרה לכל אחת, לפי הכיסא שלה, מה שזרוק מתחתיו או על השולחן, הקשקושים שעל הלוח, כל הסביבה. אני מחברת קו לקו, ויש לי תמונה מלאה. הבנות לא יודעות. זה סוד שלי, שאני לפעמים גם

משתמשת בו לטובתן. וזה הסיפור שאני רוצה לספר. באחד הימים שמתי לב לשולחן הימני בקצה. הוא היה מבולגן בצורה מוזרה, לא משהו רגיל. החוש השישי שלי אותה לי שקרה משהו. תחתיו היתה

עדיין, המצפון הציק לי. החלטתי להתקשר להורים. דיברתי עם אמא שלה, אישה מקסימה, חכמה וחמה. היא דווקא ידעה, אבל לא את עוצמת הסערה. כאב לה. היא סיפרה על ילדה טובה וחכמה, שכמה בנות

אישה צעירה עובדת בניקיון של בית ספר, ומגלה כישורים לא שגרתיים. כשהיא מגלה ילדה צעירה שסובלת סבל גדול, היא מחליטה לפעול, ומגלה שאנשים פשוטים יכולים לשנות את העולם

החלטו להחרים אותה ולהציק לה, אבל הילדה שלה מעדיפה להסתיר ולהתמודד לבד. היא היתה בטוחה שיחסית לעבר זה נרגע, והמצב התיישר והתאזן. היא סיפרה על חברות שחוששות להגיע אליהן, על אחרי צהרים משעממים שהיא והספר חד הם, כי אין משהו אחר לעשות. ולא, אין להם הסבר למה זה קורה.

סגרתי את הטלפון עם דמעות בלב ובעיניים. לא יכולתי לשמוע את זה. קטנה כל כך, מתוקה כל כך, איך אפשר להכיל ולהסכים לדבר כזה? ניסיתי לחשוב איך אני יכולה לעזור לילדה הזאת, ואז רינה הציתה לי רעיון.

רינה היתה בת מתוקה מאחת הכיתות הגבוהות. יש שיאמרו שהיא היתה מלכת כיתה - כריזמטית, עם מעמד ברור וחשוב מאוד בחברה. לרינה ולי היה קשר טוב מאוד, רינה שיתפה אותי בהרבה מלבטיה. ככלל, הבנות הגדולות מצאו בי אוזן קשבת, כאחת ששומעת ומקשיבה, יודעת - אבל שותקת כשצריך. ממני לא יוצא דבר החוצה. כך נבנה סביבי מעגל בלתי נראה של בנות וגם מורות, שהיו מספרות לי כל מה שלא רצו לספר לעולם. במה שיכלתי - עזרתי, אבל גיליתי שרוב העזרה היא בהאזנה ובהקשבה מלאה.

מחברת קמוטה וקרועה, בהמשך המעבר היו עטים, צבעים שבורים ותלולית של דבק, המשכתי ללכת לפי הסימנים. ראיתי אסופת שערות שהמתינה, סבוכה, מאחורי דלת הכיתה, מספרת סיפור על סערה רצינית שהתחוללה כאן. מישהי עברה כאן דבר או שניים. שמרתי במוחי את המידע, והתחלתי לעקוב, בכל יום מחדש. פעם היה זה פתק עם ציור מעליב וכינוי פוגע (כאן קבלתי גם את שמה של הילדה), ופעם סתם כך גרפיטי על לוח. הבנתי שהמצב הוא לא ארעי וזמני, ושהעסק ממשיך ומתרחב מיום ליום. שיתפתי את המורה שלה ואת היועצת, חושבת שבזה יסתיים העניין, או שלכל הפחות יהיה שינוי. אבל הזמן עשה את שלו, ולא לטובה. יום אחד, אחרי שהיה נראה שהארץ שקטה, מצאתי פתק מקומט ומכווץ מתחת לכיסא שלה. חיברתי את הקרעים שהיו בו. היה שם מכתב מלב קרוע, בכתב עגול, ילדותי ויפה להפליא, על כמה קשה לה, על שהיא לא רוצה בכלל להיות כאן, ועוד מילים כאלה, שצעקו לי "הצילו!" - ומיד, כאן ועכשיו. הפעם כבר הייתי אגרסיבית יותר. קודם כל הגעתי לכיתה באור יום, כמו שאומרים. הבטתי על מושא הסיפור, ניסיתי לראות ולא רק להבין. זה היה מדהים, כי למי שרואה מבחוץ, היא נראתה ילדה חנינית ומתוקה כל כך, אחת שטוב לה, ואי אפשר להבין שהיא נמצאת במצוקה כזו. הפער היה גדול כל כך, שהתחלתי לפקפק בעצמי. אולי לא הבנתי את העניין נכון? פניתי שוב למורה וליועצת, הנחתי דברים על השולחן. לחצתי עליהן והבהרתי את הקריטיות שבעניין. גם הן לא האמינו שזה המצב, היא היתה ילדה מופנמת ומרצה מאוד.

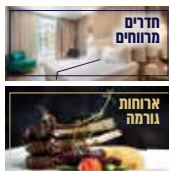

הרצאות מרתקות מעוררות השראה

הרב ליאור גלור | הרב זמיר כהן

הבטיחו מקומכם עמנו >>

073-222-1-270

חדרים מרווחים

ארוחות גורמה

שבת פרשת אחרי מות | חמישי-שבת | כ"ד-כ"ו ביטן | 2-4.5

מזח פרטי למלון | סרסת שמש גדולה | משקיה לילדים

דווקא בזמן הזה ממלאים את הנפש שבת רוחנית מלאת תוכן ערכי מזוקק עבורכם מזמנים להצטרף אלינו ולחזור הביתה חזקים משהייתם

אילת

מלון אסטרל פאלמה

בין ערסל למצה

נסעתי במעלה רחוב אגריפס, והנה אני רואה את שרגא (שם בדוי), השכן שלי, מחוץ לחנות להיטי גן. מולו, בתצוגה, עמדו כל מיני נדנדות וערסלים יפים כאלה. קפצה לי לראש שאלה: מה רוצה אדם שרוצה ערסל? אדם עומד מול נדנדת גינה ומתאווה לקנותה - למה? מתחת לערסל היה כתוב משפט גאוני: "מתי בפעם האחרונה עשית כלום?".

אם החלומות הם יותר גשמיות, המצה הזאת לוחשת לנו: אחי, שנה כיוון

אדם שרוצה ערסל, לא הבד או החוטים מעניינים אותו. הוא חולם על שקט נפשי. שאנטי. שיעזבו אותו כולם. הוא רוצה רק לקשור את הערסל בין שני עצים ליד הבניאס ולהירדם. אבל החיים עמוסים במחויבויות, בלחץ. בסוף שרגא (עדיין שם בדוי) יתיישב על הערסל, ואז הנייד יצלצל, הוא יתלבט, בסוף יענה, השיחה תסעיר אותו, ומאכן והלאה הוא יסתובב בחצר ויצעק לתוך המכשיר...

לפני שבע עשרה שנה חבר פגש אותי בכותל, ונתן לי חוברת הכנה לפסח של הרב רומפלר שליט"א. הייתי אז בדיוק בפגישה עם אפרת אשתי ולמדנו בה. קראנו רעיון עמוק: הוא טען שגם במצרים אכלנו מצות, הרי כתוב: "הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים". וזה בדיוק העניין.

כשהיינו עבדים חיינו במסכנות. מצות הן לחם עניים. חלמנו על לחם טוב, תנאים גשמיים משופרים. ברגע שיצאנו ממצרים טעמנו את הגאולה האמיתית הרוחנית. גילוי שכינה. הגילוי הזה גרם לנו לזנוח את התוכנית על לחם מפנק וג'קוזי, ולהבין שבאמת אנו רוצים את החרות האמיתית שהרגשנו. אז המשכנו לאכול את המצות שהיו לנו. כל שנה אפרת ואני חוזרים אל החוברת הקטנה שקיבלנו בכותל. בין הניקיונות וההכנות, משתדלים ללמוד בה קצת. היא כבר מרופפת אך שמורה היטב. תמיד מגלים משהו חדש.

הייתי ממליץ לכל אחד שתהיה לו איזה חוברת, איזה תז'קה שהוא חוזר אליה שוב ושוב. לצד הספר החדש שקנית, תחזור אל הישן. אתה זוכר מה שכתוב בו, אבל זה שונה כל פעם. אפשר אפילו לקחת אותו בחול המועד לבניאס, עם הערסל של שרגא...

לרכישת הספר "החיים כניגון" מאת אהרן רזאל, היכנסו להדברות שופס או חייגו: 073-222-1250

שעם הזמן רינה באמת אהבה אותה... היא נהנתה מאוד מהקשר ביניהן, זה נתן לה הרבה כוח וסיפוק. לאותה ילדה כנראה היה מה לתת לרינה, עובדה שהקשר המשיך גם הרבה אחרי שרינה סיימה את בית הספר.

ראיתי את הקטנה פורחת, בן אדם חדש ומיוחד. היא גדלה והמשיכה הלאה, ומאז לא שמעתי ממנה. מספר שנים חלפו, עם הזמן הבנתי שיש לי יכולות מצוינות, בעיקר עם בני נוער. התחלתי לחשוב על שינוי כיוון מקצועי למשהו חינוכי יותר, שבו אתרום מעצמי ומהיכולות שקיימות בי, שאני כבר מצליחה איתן כל כך. חשבתי ללמוד בצורה יסודית ועמוקה, לימודי תעודה שיסימו אותי לעשות את הטוב ביותר עבור הנוער היקר שלנו. מי שחתמה לי סופית את ההחלטה היתה המנהלת. היא סיפרה על קורס מיוחד של נוער בסיכון שמתהווה, והיא החליטה לממן לי את הקורס הזה דרך הקרנות שבית הספר זכאי להן. מבחינתה, היא לא ראתה מישהי שראויה לזה יותר ממני. הגבות של כולם הורמו, העיניים גדלו, כי איך מנקה, תהיה אשר תהיה, קודמת למורות ותיקות כאן?! אבל המנהלת לא התרשמה, להפך. ואני? מה אכפת לי, כבר אמרתי לכם בהתחלה, עושה מה שנכון לי. אם פעם היה נכון לי לשטוף רצפות של בית הספר, נכון לי עכשיו ללכת ללמוד. אז נרשמתי, ונכנסתי לזה עם כל המרץ שלי.

זה היה מדהים. משם המשכתי הלאה, ללימודי תעודה, ובאחד הימים הגיעה אלינו מרצה אורחת, דמות מרשימה מאוד שהגיעה להישגים יפים במהלך חייה, הצעירים יחסית. היא סיפרה על השיטה שלה, ואז סיפרה על עצמה, על הילדה שהיתה. זה תאם אחד לאחד לאותה ילדה בבית הספר, עשור ויותר אחורה.

כן, זו היתה היא. בדיוק היא. היא ספרה על המקום שבו היא היתה, על בת מיוחדת מכיתה גבוהה שה' שלח לה, על קשר טוב שנוצר ביניהן, מה שעזר לה לקום, לקבל משמעות טובה יותר לחיים, ולחייך. עכשיו זיהיתי אותה.

רציתי לקום ולספר לה על הצד הנוסף בסיפור - ולא ממקום של גאווה, אלא ממקום של איך אפשר לעזור לכל יהודי, גם בתפקיד שנחשב לא הכי משפיע, בלשון עדינה. אבל אז, החלטתי לשתוק. יש מעשים שיפה להם השתיקה, זה נותן להם משמעות עוצמתית יותר. אבל את המסר שלי הייתי חייבת לשתף. לכן אני מספרת את הסיפור. בכל מקום אפשר לעזור לכל יהודי, צריך רק להיות ולרצות. ולזכור שאנשים פשוטים משנים את העולם.

מבחינתם, זה היה כיף להיות חברה שלי, ולא היה מוזר לראות אותי בין בנות, משוחחת או צוחקת.

כך היה גם עם רינה. היא פיתחה איתי קשר מצוין. עם כל המתנות שיש לה, חשבתי שאין ראויה ממנה כדי לעזור לאותה ילדה. היא היתה בדיוק הכתובת הנכונה כדי להרים את קרנה של כל בת, תהיה אשר תהיה. כזאת היא, בעלת קסם אישי ויכולת חברתית מוכחת, לטוב ולמוטב. עכשיו החלטתי להציע לה לעשות זאת ממקום של טוב ואהבת אמת. לא ביקשתי הרבה, רק שתהיה חברה של הילדה. השארתי לה להבין לבד, לא הרחבתי מעבר. סמכתי עליה שהיא מבינה עניין ותדע לעשות את הטוב ביותר.

הוא היה מבלגן בצורה מוזרה. החוש השישי שלי אותת לי שקרה משהו. תחתיו היתה מחברת קמוטה וקרועה, בהמשך המעבר היו עטים, צבעים שבורים ותלולית של דבק.

ובאמת, זה היה מדהים. היא עשתה את זה מושלם! קודם כל היא התחילה להגיע לכיתה שלהן, כביכול אותה בת מצאה חן בעיניה. אחר כך היא הגיעה עם החברות, שהתפעלו ממנה כי רינה התפעלה ממנה, וכך זה המשיך בכל מיני וריאציות שונות. היא הצליחה להרים את הילדה! ממש כך! ממצב של נחיתות ותחתית היא הפכה אותה למקובלת ואהובה מאוד בכיתה שלה ובכלל. מה שתרם לכל זה, היה

חדרים אחרונים!

חוגגים את פסח ביחד

הרב רפאל אוהיון

המקובל הרב יצחק בצרי | הרה"ג זמיר קהן הרב אברהם יצחק עורך הסדר | הרב אברהם אסייג עורך הסדר

ר' יעקב חמו משמח הלבבות

מופע 'מעבודות לחירות' עם ר' שמעון פרוץ

שבועי של פסח במלון בית האלה כ"כ-כ"א בניסן | 28-29.4

הבטיחו מקומכם << 073-222-1-270

ליל הסדר במלון לאונרדו ירושלים י"ד - ט"ז בניסן | 22-24.4

"רבי דוד אבוחצירא אמר לי: 'החברות האלה יביאו את המשיח'"

המוכרת שקיבלה חוברות מקולגה ערבייה והחיילת שהפכה למפיצה: הרב דוד שלום נקי, מחבר סדרת החברות "בהלכה ובאגדה", לא מפסיק לקבל עליהן ד"שים מפעמיים

עצמה, והחליטה לפנות לכיוון בית הכנסת. איך מתפללים היא לא ידעה, אבל אז תפסה את עיניה חוברת 'בהלכה ובאגדה' על שבת. כשפתחה אותה גילתה שאלות מסקרנות. שם נדלק הניצוץ הראשון. מאז היא עזבה את הדירה בתל אביב, ועברה למדרשה בירושלים. כיום היא שומרת מצוות ואחת המפיצות הגדולות שלנו. אם לא די בכך, יש לה קבוצות בהן היא מפרסמת שתי הלכות ביום מתוך החוברות. עולם שלם ומשפחה שלמה השתנו בזכות הרגע הזה בבסיס הצבאי."

מהו הקו ההלכתי בו נוקט הרב בחוברות?

"ההלכות הן לפי ספרי מרן וה'ילקוט יוסף', כשבמקביל מובאת דעת הרמ"א במקומות בהן הוא חלק על מרן. כך יכולים גם אשכנזים וגם ספרדים ללמוד מהן. לא מזמן הייתי בחתונה. לפני החופה, ניגש אלי אדם עם חוברת ביד ואמר לי 'עד שמתחילה החופה אני מספיק ללמוד'. ברוך ה' התפוצה היא רחבה מאוד, בכל שדרות הציבור. גם אברכים רבים מספרים שהם מכינים מתוך החוברות דברי תורה, מתכוננים מתוכן לקראת ליל הסדר ועוד."

עם הזמן, נוצרה חלוקה נוחה יותר ללימוד. "הלכות שבת מחולקות לשלוש חוברות, וכל אחת מהן מחולקת לארבעה חודשים לפי תאריכים. כך אפשר ללמוד את כל הלכות שבת בתוך שנה. חוברות החגים מחולקות אף הן ל-30 מקטעים מסודרים, כדי שאפשר יהיה להתחיל את הלימוד 30 יום לפני החג, ולסיים את כולו. בנוסף, בהמלצת רבי דוד אבוחצירא, אשר מעודד ומחזק את ידיו בכל ביקור אצלו, יצרנו מארז מיוחד לכל חוברות החגים, למי שרוצה לרכוש אותו כך."

לסיום, מדגיש הרב את הנקודה החשובה ביותר בעיניו: "מי שיש לו חבר טוב ואהוב, הוא מכניס את החבר שלו בכל פינה. הוא גם יוצא להגנת החבר כאשר אומרים עליו משהו רע. כך גם מי שאוהב את ה' - מספר עליו בכל מקום, מפיץ את דברו. הנתניה לה' מבטאת את האהבה שלנו אליו. העם שלנו מלא בעשיית טוב וחסד, וחשוב לזכור שהחסד הגדול ביותר הוא בקירוב היהודי אל מהותו. אין עני אלא בדעת', וכאשר מאירים את עיניו - זו הצדקה הגדולה ביותר. זוהי גם המטרה שלנו - להציל כמה שיותר נשמות בעם ישראל. באחד הביקורים שלי אצל רבי דוד אבוחצירא, הוא אמר לי 'החברות האלה יביאו את המשיח'. אם שומרים ישראל שתי שבתות מיד הם נגאלים, והדרך להביא את זה לידי מעשה היא על ידי לימוד'."

לרכישת חוברות ולפרטים על נקודות ההפצה ניתן לפנות בטלפון 058-3279981, או במייל 6410995@gmail.com

/// תמר שניידר ///

קצת לפני חנוכה השנה, פותח הרב דוד שלום נקי, מחבר סדרת החוברות "בהלכה ובאגדה", "קיבלתי טלפון מפתיע. על הקו הייתה בחורה, נרגשת כולה, שהחלה לגולל בפני את סיפורה. כבר שלוש שנים שהיא מנסה לשמור שבת יחד עם אמה שלה, בזמן שאביה מתנגד למהלך. אותה בחורה השתדלה מאוד, וגם ניסתה ללמוד את הנושא, אבל היה חסר לה הרבה ידע כדי להצליח לעשות זאת כראוי."

"באותו זמן היא עבדה באחת החנויות בקניון", ממשיך הרב, "ויחד איתה עבדה מישהי שאינה יהודייה. באחד הימים, סיימה זו שאינה יהודייה לעבוד ונסעה לביתה. בדרך היא עצרה ברמזור, ואדם שעמד שם שם בידיה את חוברות 'בהלכה ובאגדה' על שבת וראש השנה. היא עוד הספיקה לומר לו שטעה בכתובת, אך הרמזור כבר התחלף לירוק, והוא רק הצליח לצעוק לה 'תעבירי הלאה'. יום למחרת עברו החוברות לבחורה היהודייה, וזו נדהמה מהאוצר שגילתה בידיה: חוברת עם הסבר מפורט וברור מה צריך לעשות בשבת, ואפילו עוד אחת על ראש השנה. היא התפללה כל כך הרבה על השבת שלה, ופתאום זה הגיע. שלושה חודשים עברו מאז, והבחורה הזו התחזקה מאוד."

בקניון, בקיסריה, בטיילת

כבר כמעט שני עשורים שחוברות "בהלכה ובאגדה" מופצות במאות אלפי עותקים ברחבי הארץ. כל חוברת עוסקת בנושא אחד, עליו מובאות ההלכות המצוינות, בשפה שווה לכל נפש, וכן סיפורים ומדרשים שונים. "החוברות הנפוצות ביותר הן על שבת וטהרה. בנוסף, יש כאלה על כל החגים, ועל נושאים שונים, כמו נישואין, כשרות, תפילה, כיבוד הורים ועוד", אומר הרב. "הן נמכרות בנקודות מכירה הפרוסות ברחבי הארץ, במחיר זול במיוחד לזיכוי הרבים. בנוסף, יש לנו מפיצים רבים, שמסתובבים מדי יום בקניונים, בהופעות וגם בשיעורי תורה, ומחלקים אותן לציבור שעדיין לא שומר תורה ומצוות."

האם רואים שינוי ברמת הביקוש מאז תחילת המלחמה?

"עוד לפני המלחמה היה ביקוש עצום, ומאז שהיא החלה כבר כמעט ולא קיים אדם שמסרב לקחת חוברת. באופן כללי אני יכול לומר, שאם לפני 30 שנה ראינו במו עינינו איך מתקיים הפסוק 'לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר ה' -

היום זה כבר הרבה יותר מזה. למעלה מארבעים המפיצים והמפיצות שלנו מבצעים חלוקה מדי יום, רק לאנשים בעלי חזות לא דתית, ששמחים מאוד לקבל את זה. לא פעם אומרים לנו 'איך ידעתם לבוא בדיוק עכשיו, כשאנחנו זקוקים לחיזוק הזה?'. המפיצים לא מסתפקים בחלוקה הרגילה, ומעלים רעיונות משלהם. 'אחת המפיצות בנתניה החליטה

איך מתפללים היא לא ידעה, אבל אז תפסה את עיניה חוברת 'בהלכה ובאגדה' על שבת. כשפתחה אותה גילתה שאלות מסקרנות

לחלק את חוברת שבת עטופה בנייר צלופן, יחד עם שני נרות. הערכות חולקו בכ-30 גני ילדים בעיר, וזה עוד לא הסוף. מנהלת בית הספר 'אורט גוטמן' בעיר התקשרה בעצמה כדי לבקש חוברות לכל תלמידי התיכון. היא הסבירה שבכל שבוע הם עושים משהו עבור החטופים, ובאותו שבוע החליטו להתקרב לנושא השבת ולהדליק נרות."

שינוי לדורות

סיפורים מרגשים על השפעתן של החוברות לא מפסיקים לזרום. "באחד הימים התקשרה חיילת וביקשה לקנות חוברות שבת להפצה. אין אף אדם דתי בכל המשפחה שלה, ובעבר היא לא ידעה אפילו מה זה חומש. בוקר אחד, המפקדת בבסיס שלה אמרה שחיילות דתיות יכולות ללכת להתפלל, ומי שלא - מנקה חדרים. היא עשתה חישוב קצר עם

לבחירה ממגוון ספרי הרה"ג זמיר כהן / הרה"ג יגאל כהן ניתן לממן מכספי מעשרות מוכר לפי סעיף 46

להצטרפות חייגו
073.222.1.388

הצטרפו עכשיו להפצת העלונים ותזכו גם לעונג שבת אמיתי וגם לספר לבחירה במתנה!

טוֹעֵמִיהַ
בספר זכו

פרשת שמני

- א'** - אחד מצבעי הנגע בצרעת הבגד.
- ב'** - באופן הזה צריך המצורע לשבת.
- ג'** - כיצד נקרא אדם שאין לו שערות בצדי ראשו?
- ד'** - כיצד כתוב בפסוק "טומאתה" (בהקשר של יולדת)?
- ה'** - באיזה יום יש לקיים את ברית המילה?

- ו'** - אם לאדם יש נגע במקום השיער, מה עליו לעשות לאחר שבעה ימים אם הנגע לא התפשט?
- ז'** - במקום הזה יכול להיות נגע הנתק.
- ח'** - אם האדם מכוסה בצרעת מראשו עד רגליו, איזה סוג בשר שיראה הכהן יגרום לו לטמא אותו?
- ט'** - מה צריך לקרוא בקול המצורע?
- י'** - אחד מצבעי הנגע בצרעת הבגד.
- כ'** - מי מוסמך לפסוק בדיני נגיעים?
- ל'** - לאיזה חטא מקושרת בדרך כלל הצרעת?
- מ'** - היכן צריך להיות מושבו של המצורע הטמא?
- נ'** - כיצד נקרא נגע שמתגלה במקום שיש בו שיער?
- ס'** - אחד ממיני הנגיעים המפורטים בתחילת פרשתנו.
- ע'** - כיצד נקראים החוטמים באריג ההולכים לרחוב, מימין לשמאל?
- פ'** - סוג של בד שבבגד שעשוי ממנו יכול להיות צרעת.
- צ'** - נגע שנראה כמעין כוויה (שהעור נשרף מעט).
- ק'** - כיצד נקרא אדם שאין לו שערות על כל ראשו?
- ר'** - גם במקום הזה יכול להיות נגע הנתק.
- ש'** - אחת ממכות מצרים שמוזכרות בפרשתנו (כי גם היא נגע).
- ת'** - מה יכולה להביא היולדת לחטאת?

אל
 אלוטו: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל:
 אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל:
 אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל: אטל:
טוואטו

על הפגמים ועל הטעויות של המעשה, כדי לתקן את אותם הפגמים והטעויות ולהביא להצלחת המעשה / המטרה. זאת בניגוד מוחלט לביקורת הורסת, שמבליטה את הפגמים ואת הטעויות של המעשה, מתוך כוונה להמעיט בערך המעשה ובערכו של אותו אדם אשר עליו מועברת הביקורת.

חשוב להדגיש כי גם ביקורת שנאמרת בכוונה טובה, יכולה להפוך בקלות יתרה לביקורת הורסת. הדבר נעשה בדרך כלל על ידי שימוש לא זהיר במילים, אשר יכולות לפגוע במטרה של המבקר בעל הכוונות הטובות. לכן צריכים להיות זהירים מאוד בביקורת, גם אם המטרה היא להעביר ביקורת בונה, מתוך כוונה של טוב לב ורצון לעזור.

דבר שני, יש לזכור את דבריו של אחד מגדולי הדורות האחרונים, שהיה אומר: "ידוע בספרים שלאדם יש חכמה, בינה ודעת. אבל כמוהו שגם קצת שכל - לא מזיק". האישה לא היתה רוצה כי בעלה יאכל כל חייו אוכל שלא ערב לחכו. הרי בין כה וכה היא מבשלת, ומה יהיה לה איכפת אם להכין תבשיל חלופי? לעיתים אין לבקר בשעת מעשה, אלא לומר מאוחר יותר: "התבשיל הזה שאת מכינה מוצא חן בעיני הרבה יותר"

**"אין לה חושג
 שבעלה בקושי
 מצליח לבלוע
 את זה"**

לסבול או לפגוע? זו השאלה

תשובה

מהשני. גם השני טעים, אבל הראשון טעים יותר". כל דבר צריך לעשות במידה הנכונה, ועם קצת חשיבה. לסיכום, אין שמעון חייב לסבול ולהמשיך לאכול את המאכל אשר אינו ערב לחכו. אומנם הוא יכול להתאפק, והדבר יחשב לו למעלה גדולה, רק צריך להיזהר לבדוק אם הוא בדרגה כזו. רוב האנשים אינם בדרגה כזו. בעל יכול להעיר לאשתו בצורה יפה שלא בשעת מעשה. קודם לשבח אותה על טרחתה הגדולה, לפרט עד כמה הוא מעריך אותה, ואחר כך לומר לה שהוא לא כל כך אוהב את סוג המאכל שהיא מכינה. הוא צריך להוסיף ולהדגיש שזה לא בגלל שהיא אינה יודעת להכין אותו, אלא כי יש לו טעם שונה. הוא פשוט לא אוהב את סוג המאכל הזה, והוא מעדיף מאכל אחר שהיא נוהגת להכין. כדאי להוסיף ולשבח אותה שוב אחרי דברים אלה.

יהי רצון שיזכנו הקב"ה להשתפר בהכרת הטוב.

תרגיל שבועי למשפחה

עבדו השבוע על הכרת הטוב לבני משפחה, ופרגנו עם מחמאות על הטרחה אשר טרחו למענכם. אל תסתפקו רק באמירת "תודה".

מתוך הספר 'חובת האדם בעולמו - סוגיות במוסר ובמידות לכל המשפחה'. לרכישת ספרי הסדרה היכנסו להיברות שופס או חייגו 073-222-1250

היזברות לשולחן השבת

סוגיה מרתקת לדיון משפחתי

סיפור המקרה

איציק חוזר הביתה, ואשתו מחממת לו את התבשיל שהכינה באותו יום. בזמן האחרון יוצא לה להכין את המאכל הזה לעיתים קרובות, מבלי שיש לה מושג שבעלה בקושי מצליח לבלוע אותו. איציק מתלבט אם לומר לה שהוא לא אוהב את התבשיל הזה. מצד אחד, הוא סובל כמעט כל ערב מחדש, ומצד שני, הוא מפחד שאם הוא יגיד לה את זה, היא תיפגע. מה אתם חושבים? האם זה מתאים להעיר למישהו שטרם עבדו? והאם יש באמת כזה דבר "ביקורת בונה"?

ראשית יש להדגיש כי צריך להכיר טובה גדולה לאישה על טרחתה, גם אם האוכל לא יצא כפי שבעלה אוהב. ולא רק על הכנת המאכלים צריך להכיר טובה ולשבח, אלא גם על דברים אחרים. לדוגמה, אם הילד מתנהג יפה, אפשר לומר "הכל בזכות החינוך הנפלא שלך", ואם הילד אינו מתנהג יפה - לומר "כנראה אני לא חינכתי אותו מספיק", ולא "הילד שלך משתולל". יסוד גדול לחיי נישואין טובים ומאושרים הוא סילוק הנרגנות מן הבית. תכונה זו של אי הכרת הטוב פוגעת מאוד בחיי הנישואין. לדוגמה, אם הבעל בא הביתה ואומר: "אוי, שוב הכנת תפוחי אדמה?!" - זוהי נרגנות! ויש להימנע מלדבר כך.

אך האם נגזר על הבעל לסבול כל חייו ממאכל שלא טעים לו? והאם יש דרך לשנות זאת עם מזעור נזקי פגיעה? תוכחה היא תמיד מרה כמו תרופה, אך כמו שתרופה בולעים עם סירופ כדי להמתיקה, כך יש למתק את התוכחה בסירופ של שבחים. ביקורת בונה אמיתית היא עם שבועים מחמאות לפני, מאה מחמאות אחרי, ובאמצע הערה שאותה יש לומר בעדינות. לכן אם רוצים להעיר לאישה, צריך לעשות זאת באופן מסוים, וגם זה, רק במקרה שאפשר לתקן את הדבר, ושיש בו תועלת לעתיד.

ביקורת בונה, להבדיל מביקורת הורסת, מצביעה

סימן שאתה כבר לא צעיר

לשתות סודה, לטבול בביסקוויט בתה ולחפש מישהו צעיר כדי שיסדר לך משהו בטלפון: כל מה שיוכיח לך שגם אתה לא הולך ונהיה צעיר יותר

כשאתה אומר יותר מדי פעמים לילדים משפטים שנפתחים במילים "כשהייתי בגילכם" או "פעם היה" - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשאתה מתחיל להעדיף סודה על פני קולה זירו - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשאתה קם מהספה ומפטיר בספונטניות אנחת "אחחחחחח" (או במרוקאית: אַוּוּה-מאמא) - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשמול המראה אתה מגלה שהשיער שהיה בעבר בלורית מפוארת, הולך ונושר, ולא זאת בלבד - הוא עובר איכשהו אל הכתפיים - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשאתה מעדיף לשמוע מוזיקה מלפני 30 שנים, ומבטל בהינף יד את כל המוזיקה הגרועה שעושים היום - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשאתה מפסיק להגדיר אנשים בגיל 60 בתואר "מבוגר" (למרות שבעבר גם בני 40 היו נראים לך קשישים שסיימו את הקריירה) - סימן שאתה כבר לא צעיר.

אם אתה מתקשר לילדים שלך ומתאר להם מרחוק בעיה שיש לך במחשב או בטלפון, מבלי שהם יכולים לראות את הבעיה בעצמם, ולחשוב שיש להם כושר נבואי מבריק והם יוכלו לשלוף קסם מהשרוול ("תלחץ אנטר והכל יסתדר") - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשאתה מתחיל לאכול אשל או גיל, לטבול בביסקוויט בתה או לערבב מיץ אשכוליות עם מים - סימן שאתה כבר לא צעיר (או סתם בעל טעם, איך לומר, ייחודי).

אם אתה מתעקש לשלם חשבונות בדואר וללכת פיזית מדי חודש כדי שחלילה לא ירמו אותך, במקום לעשות הוראת קבע ולחסוך זמן יקר ותור בדואר - סימן שאתה כבר לא צעיר, ויש לך יותר מדי זמן פנוי (מה עם בייביסיטר לנכדים, אגב?).

כשאתה משתמש בביטויים כמו "קול" או "חברה'מן" - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשאתה מספר לילדים סיפור נפלא מהעבר בפעם הראשונה בחייהם, והם אומרים "אבא, סיפרת לנו את זה לפחות חמש פעמים" - סימן שאתה כבר לא צעיר.

אם אתה יודע מה זה פטיפון, פקסמיליה, אנטני-מחיקון וקסטה, ומתגעגע אל שמשון ויובב - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשאתה קורא "פתח אליהו" בתחילת תפילת מנחה, או מקפיד להישאר עם הקשישים לקריאת הזוהר במוצ"ש - סימן שאתה כבר לא צעיר (או פשוט סתם צדיק).

אם אתה טס לחו"ל במסגרת טיול מאורגן - סימן שאתה כבר לא צעיר.

אם בבית הכנסת מעבירים קופסת טבק להרחה, ואתה שוקל אפילו רק לשנייה להריח את הדבר המוזר הזה - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשאתה מקפיד על הילדים שלך שהם לא מכבים את הבוילר - סימן שאתה אבא שכבר לא צעיר.

אם אתה מחפש מישהו צעיר כדי שיסדר לך משהו בטלפון שפתאום לא עובד - סימן שאתה כבר לא צעיר.

אם אירועים המוניים מתחילים להימאס עליך כי הם רועשים מדי, ואתה בעיקר מחפש את השקט שלך - סימן שאתה כבר לא צעיר.

אם אתה שולח הודעות קוליות ריקות בטעות, מפרז באימוג'ים ומקפיד על תמונת "שבת שלום" עם נצנצים מוגזמים לכל הקבוצות שאתה חבר בהן - סימן שאתה כבר לא צעיר.

אם אתה מתלבט אם לסרק את השיער למעלה (וכך יראו את הנשירה מקדימה) או לצד, בשיטת "חיסכון והלוואה" - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשאתה נהנה ומתרגש משיר של ארץ ישראל הישנה והטובה, אף על פי שבנוערויך חשבת שאין דבר עבש יותר משירים כאלה - סימן שאתה כבר לא צעיר.

כשאתה משתמש בביטויים כמו "צריך להחליף דיסקט" (מי זוכר מה זה דיסקט?) או "הוא חוזר על זה כמו תקליט שרוט" (מי שמע על תקליט?) - סימן שאתה כבר לא צעיר.

אם אתה מדבר בקול רם על אנשים בסמוך אליהם ("תראה אותו, הוא ממש השמין"), ובטוח שהם לא שומעים, אף על פי שכולם אומרים לך "שששששש" - ברור שאתה כבר לא צעיר.

ולסיום - אם אתה מרגיש בשל יותר, אמיתי יותר, מתלהב פחות מכסף, חושב יותר לעומק, קרוב יותר לקב"ה - אז אולי אתה כבר לא צעיר, אבל בסופו של דבר אתה גם חכם הרבה יותר. תשמח בזה, תחבק את החוכמה, תתגאה בה. רק אל תשכח להוציא בזמן את הביסקוויט מהתה.

המדור בחסות

נעם
בר מים היברידי

שאלה בנועם

בבית משפחת צורה הוסרו החלונות מסיבה כלשהי, ולא ידעו אם מותר להחזירם למקומם בשבת, ובכלל, אם מותר להוציא את החלונות מהמסילות, או להוריד את הדלת מצעירה בשבת כדי שייכנס אויר צח. מה דעתך?

פתרון החידה מעלון פרשת צו:

מבנעת שנמטכה והתקמטה בשבת - מותר להחזירה למצבה הקודם, כי לא אסרו קיפול אלא בדרך תיקון, ולא כאשר מחזיר את החפץ למצבו הרגיל כדי להשתמש בו (חז"ק ח"ג ד"ע מתקן מנא סניף ז', ששי"כ פרק ט"ו סניף נ', וכ"כ באור לציון פכ"ז ה"ט (אולם כתוב בשמו שאם נתעמכה לגמרי, יש להימנע מלסדרה בשבת).

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יגדל בקבוק תרמי דיגיטלי מבית אסיקים

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

אסיקים
טכנולוגיית מים מתקמת

להזמנת:
077-80-37-880
כשיש נועם 2, אין שאלות!

הגדה של פסח
שירת חיי

מאת הרבנית

חגית שירה

ניסן, שבת הגדול, ערב פסח וליל הסדר הפילות, סגולות, ביאורים, חיזוקים ומילים שפותחות את הלב!

נצפה לאחרונה

רן אברהם נחום כותב: זה עלון הידרות שביקשתי שידיפסו לי במדכסת של כפר הנופש באיטליה, BelvedereVillage, כי רציתי שיהיה לי לשבת.

גם אתם חלק מסיירת מוזי הרבים של עלון הידרות? שלחו את הסיפור והתמונה שלכם אל ONEG.SHABAT@HTV.CO.IL ליוני הרבים ולהפצה בעצמכם חייגו 073-2221388, והברכה בדרך אליכם!

"וייקרא שמה בישראל" בזום

הפרשה מספרת על ברית המילה לבן ביום השמיני, וגם מתארת איך בימי המקדש, היולדת הייתה עולה לירושלים להקריב קורבן מיוחד

בית הכנסת של ארי ושרה בארצות הברית היה סגור. כך גם כל בתי הכנסת באזור. כולם היו בסגר. הם חיפשו בכל העולם מקום שבו מתקיים מניין רגיל, עם עשרה יהודים שמתפללים יחד, אבל היה קשה מאוד למצוא מקום כזה באותם ימים. ארי ושרה הגיעו בחיפושיהם עד לאוסטרליה הרחוקה, למניין של דרור פרוכטר בעיר פרת'. וכך, בבית הספר "כרמל", התקבצו התלמידים לתפילת שחרית, ובשיחת זום הכריזו ההורים הטריים מרחוק: "וייקרא שמה בישראל – ליבה!". התלמידים באוסטרליה התחילו לשיר "סימן טוב ומזל טוב" ולרקוד במעגל. רב בית הכנסת פנה להורים הנרגשים, ואמר: "אנחנו לא מכירים אתכם, אבל אנחנו משפחה אחת. מזל טוב. לא צריך לדבר הבוקר על ערבות הדדית ועל אחדות. אנחנו פשוט מרגישים את זה".

בעיצומה של מגפת הקורונה, שלח לי דרור פרוכטר סרטון וידאו קצר ומרגש. דרור היה שליח מישראל שיצא לקהילה היהודית באוסטרליה מטעם ארגון "תורה מציון". באמצע השליחות, העולם כולו נעצר. הנגיף המסתורי גרם לסגירת רוב בתי הכנסת ברחבי העולם. אבל באוסטרליה, באותה תקופה, כמעט הכול היה כרגיל, ודרור התפלל מדי יום במניין שהתקיים בבית הספר היהודי "כרמל" בעיר פרת' שבה פעל. במרחק של כעשרים אלף קילומטר משם, בעיר בולטימור שבארצות הברית, נולדה תינוקת. ההורים, ארי ושרה שטרן, רצו לתת לה שם בבית הכנסת. תינוק מקבל את שמו בברית המילה. אחרי הברית, מכריזים: "וייקרא שמו בישראל", ואז אחרי רגע של סקרנות ואולי גם של ניחושים, שומעים כולם מה השם של התינוק. כשנולדת בת, נהוג לעלות לתורה בבית הכנסת, ולהכריז: "וייקרא שמה בישראל...". אבל מה עושים כשאי אפשר לעלות לתורה?

נקודה למחשבה: מה בעצם מחבר בין שרה, שילדה תינוקת בבולטימור שבארצות הברית, לילדים מבית ספר "כרמל" שבאוסטרליה?

לרכישת הספר "לגדול" של סיון רהב מאיר, הכנסו להיברות שופס או חייגו: 073-222-1250

טריווייה

לאיזה מקום לא גלתה הסנהדרין?

- א קריית יערים
- ב בית שערים
- ג ציפורי
- ד שפרעם

איזה כיוון קרוי בתורה בשם "ימה"?

- א צפון
- ב דרום
- ג מזרח
- ד מערב

כמה שירות יש בתנ"ך?

- א 5
- ב 7
- ג 10
- ד 15

ליצנסק הוא מקום מנוחתו של:

- א רבי אלימלך
- ב רבי זושא
- ג רבי נחמן
- ד רבי נתן

תשארו
נשה

איך קנה סוף יכול לנגן?

מה שמע דוד המלך כשטייל בגנים?

שבור. הריח חדרה אל קנה הסוף, ויזכה את צליל השריקה שהוא שמע. דוד המלך נגש לקנה הסוף השבור, לקח אותו, חזר בו מספר חורים לארכו ונסח לנגן בו. כך נוצר כלי נגון מיוחד, אשר עשוי מקנה סוף ונקרא "חליל רועים".

ילדים יקרים, איך אנו מנגנים בחליל רועים? ולמה הוא נקרא "נאי"? על כך נדבר בשבוע הבא. מוזמנים להמשיך אתי במסע שפלו נגונים. שבת שלום!

מעובד לפי סדרת "תשמעו משה" עם נייר קילינסקי, מתוך אתר עולם הילדים של היברות

שבת שלום, ילדים! בשבוע שעבר המשכתי לספר לכם על הכלי המיוחד והקסום שנקרא סנטור. השבוע אפיר לכם את החליל, ושוב, לא מדבר בחליל רגיל. אתם יודעים, ילדים, החליל שאני מנגן בו עתיק מאוד, ונקרא "נאי", או חליל רועים.

אז מי המציא את החליל? המנגנים בחליל הרועים מספרים, שבאחת הפעמים שבהן דוד המלך טייל בגנים, הוא שמע לפתע צליל שריקה מוזר. הוא הביט מינה, הביט שמאלה, אך לא ראה דבר. החליל הלך והתגבר. דוד המלך המשיך לחפש מהיכן מגיע הצליל המוזר, ואז, בין השיחים, הוא ראה קנה סוף בודד שהיה

פתרון היחיד מפרשת צו:

א. שלמה המלך, ד. חנה, ב. לקחת אש מנר ששבת, א. נפתלי

פתרונות יש לשלוח אל trivia@htv.co.il כולל כתובתכם ומספר הטל. בין הפותרים יוגרל הספר "אורו של רש"י הקדוש" מתנת היברות שופס

הזוכה מעלון פרשת תצוה: שימי ספרא

גם אני אוהב את עולם הילדים

אביטר דרוש מעלמה: "אני אוהב מאוד לשחק במשחקים, ולצפות בסרטים שיש בעולם הילדים. יש גם קומיקס שכין מאוד לקרוא, וסרטי טבע".

רוצים לזכות במנוי לשנה בעולם הילדים ולהופיע בעלון השבת כמו הראלי? שלחו למייל kids@htv.co.il תמונה, כתבו לנו מה אתם אוהבים באתר עולם הילדים, ואולי תזכו

מיועד למשפחות מסורתיות ומתחזקות בלבד

קומיקס משחקים סרטים חוגים סדרות

והיום!

לא צריך לעבוד קשה כדי להעסיק את הילדים בחופשת הפסח

נכשיו שבוע חינום! למצטרפים חדשים

עבדים היינו...

לצאת מהשגרה

אפשר לאכול גם

בחוץ לפעמים,

ולשמור על

בריאות הגוף והנפש

בישול ביתי הוא הדרך הטובה ביותר להזנת הגוף שלנו, כיוון שאנו יודעים בדיוק אילו מצרכים השתמשנו, מה עושה לנו טוב ומה מכביד עלינו. אך אף על פי שאני ממליצה בחום על בישול ביתי, חשוב למצוא את האיזון ולאמץ גישה ממישה. **לפעמים** בריא יותר ללכת למסעדה, לעשות את הבחירות הנכונות וליהנות ממזון ללא רגשות אשמה. זו עשויה להיות ארוחה מרפאה ובריאה. התמכרות למזון בריא עלולה לבודד מבחינה חברתית. לעיתים הגמישות הזו בריאה לנו יותר מאשר לעישר בבית, יש אנשים שמפתחים אובססיה בכל הנוגע לאכילת המזונות "הנכונים", ומגיעים למצב שנקרא "אורתורקסיה נרבוזה". זו בעיה שעלולה לפגוע בהיבטים אחרים של החיים. יש כאלו שארוחה במסעדה היא חלק מהחיים שלהם, וחשוב למצוא את הדרך הנכונה ליהנות עם חברים או בני משפחה בלי לפגוע בבריאות שלנו. יש היום יותר מודעות, ואפשרויות טובות יותר מאשר בעבר, כמו שימוש בקמחים טובים, שייקים עם פירות ואפילו ילים ירוקים, וגם תחליפי חלב צמחי ללא סוכר, ואפילו מנות של קינואה וסלטי ירקות.

אז איך אוכלים בחוץ, וממשיכים לשמור על תזונה בריאה? בוחרים נכון. קודם כל, את המסעדה עצמה. כמו שבדקים לגבי כשרות, וכמו שחולי צליאק יבדקו אם יש גלוטן במנות - נבדוק גם מה מגישים בתפריט. האם יש מנות שמתאימות ומשתלבות עם עקרונות האכילה הבריאה? יש אפשרות לפרק מנות, כמו לקבל סלט עם רטבים בצד, ולשלוט בכמות, או לבחור רטבים טובים יותר, כמו לימון ושמן זית. אפשר לבחור מנות שצורת הבישול שלהן נקיה - דג אפוי, או מנת בשר לא מטוגנת. אפשר לוותר על פחמימות ריקות ולבקש ירקות מאודים או אפויים, וכמובן, תמיד בתוספת של ירקות חיים - סלט גדול עם עלים ירוקים כמה שיותר. זכרו שבעלי המסעדות ירצו שנבחר במנה הרווחית ביותר. לכן חדרו ערנות, ודעו בבירור מה אתם מכניסים לגופכם, עד כמה שניתן. אפשר לצאת מהשגרה לפעמים, ועדיין לשמור על בריאות הגוף, ובעיקר הנפש.

להומנת חוגי בית בהשתתפות הגב' זוהרה שרביט
073-2221290 (ללא עלות), חייגי 073-2221290

הכנת הקערה

הכינו קערה מפוארת ומקושטת לליל הסדר, כי היא מפתח הפרנסה לכל השנה כולה.

מצה - אומר הזוהרה הקדושה: מצה על שם מצה ומריבה. המצה עושה מריבה עם כל הדברים הלא טובים, ומסלקת אותם. היא מסוגלת לרפואה ולשמירה, מצ"ה = מכל צרה הצילני. הניחו שלוש מצות, עדיף עגולות - זכר לשלושה אבות. **כרפס** - כרפס (סלרי מגידול נקי, מושרה ושטוף) אותיות: כרפ - ס - ששים ריבוא עבדו בפרך. אכילת הכרפס מועילה לניצחון, והיא זכר לכתנות הפסים שבגללה ירדו אבותינו למצרים. **מרור** - (חסה מגידול נקי, מושרה ושטוף) בהכנה ובאכילה של המרור יש לכוון על מרידות אבותינו במצרים. **ביצה** - זכר לקורבן חגיגה. הביצה היא סימן לכוח וחוזק - ככל שמבשלים אותה יותר, כך היא מתחזקת יותר. **זרוע** - טוב להניח זרוע מבושלת של כבש, זכר לזרוע נטויה. **חרוסת** - החרוסת תהיה עבה, זכר לטיט. מתכון לחרוסת תמצאי בהגדה החדשה.

חזרת - לחזרת תוכלו להניח חסה או ירק מר. כיוון שכתוב "על מצות ומרורים יאכלוהו...", "מרורים" כתוב בלשון רבים, אנו מניחים שני סוגים של מרור - מרור וחזרת. טוב לומר בערב פסח את תפילת ר' שמשון מאוסטרופול, את סדר מ"ב מסעות ואת סדר קורבן פסח. כל הקריאות עם סגולות נוספות נמצאות בהגדה "שירת חיי".

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה ורבניות נוספות לחוגי בית בכל רחבי הארץ. ללא תשלום 073-222-1290

הכנת הקערה לליל הסדר, מתוך הגדה של פסח "שירת חיי"

הכנה לליל הסדר

בשבח והודיה להשם יתברך שזיכני השנה להוציא לאור הגדה של פסח! ההגדה הזו, בשונה משאר הספרים שלי, שנכתבו לנשים, נכתבה לכל המשפחה - נשים, גברים וילדים. מעבר ליופי שבהגדה אחידה ומעוטרת על שולחן הסדר, המטרה היא שכולנו, כל המסובין בלילה הזה, השמור לנו עוד מששת ימי בראשית - ניפגש, נתרגש ונכוון יחד.

ההגדה הזו תהא בעזרת השם אור על שולחנכם ואור בלבכם. היא מעוצבת ומרהיבה, מלאה בחיזוקים ובסגולות נפלאות, ואני רוצה, קוראת נעימה, לתת לך טעימה. בחרתי את החלק של ההכנה כי ההכנה חשובה הרבה יותר. אומר ה"שפת אמת" שההכנה למצווה גדולה יותר מהמצווה עצמה! כשהיהודי מקיים מצווה, זה עושה נחת רוח בשמיים, אבל ההכנה וההשתוקקות לפני קיום המצווה פועלים גם בשמיים וגם בנפש של היהודי.

כשילדים רואים איך אמא מתגעגעת ומתכוננת לקראת ליל הסדר, זה פועל בנפש שלהם יותר מליל הסדר עצמו. הבעיני אש של התלהבות בכל השלבים של ההכנות, מעריכת השולחן ועד הכנת הקערה והסעודה. טוב להכין את הקערה מוקדם. רבי חיים פלאגי כתב בספרו "מועד לכל ח" שטוב להכין את מי המלח מוקדם, לכסות ולשמור לליל הסדר.

פינת המומחית

שיעורי בית

איך משכנעים את הילדה להכין שיעורי בית?

אפשר לעשות זאת באופן אחר: "בוא ונראה מה יש לך לעשות היום, ממש התגעגעתי כבר לראות מה..."; "ילדים, בואו תראו איזה שיעורי בית מעניינים יונתן קיבל היום".

גם בכיתות גבוהות יותר, עדיין ניתן להפוך שיעורים לכיף. צריך רק סבלנות רבה. לא להאיץ בילדה, אלא לשבת איתה, ולהחליט על שעת הכנת שיעורי בית בכל יום ויום. להסביר לה שהשיעורים הם שלה, אבל תסכימו לבדוק או לסייע במקרה שתצטרך עזרה. לשים כיבוד על השולחן, להשתיק את הילדים האחרים, לא לקבוע יציאה כשהילדה עדיין באמצע.

ככל שלא תיקחו על עצמכם את האחריות להכנת שיעורי הבית - כך יתפנה מקום האחריות, והילדה תיקח אותה על שכמה. (מנוחה פוקס, סופרת מומחית תהליכי חינוך)

בתי בת ה-10 מזלזלת בשיעורי הבית. היא לא מכינה אותם אף פעם, יוצאת לכיתה ללא שיעורים כתובים, ואני לא יודעת איך היא מסתדרת בסוף. אני חוששת שהיא לא תצליח בלימודים ותישאר מאחור, כי היא לא נוהגת לעשות את המוטל עליה. יש פתרון לזה?

אני תמיד מורה להורים לילדים שמתחילים לקבל שיעורי בית כשהם בכתה א' או ב', להפוך את שיעורי הבית מחובה נוראה ומרגיזה, לזכות ענקית ומתוקה. שיעורי בית יכולים להיות חווייתיים אם אנו, ההורים, לא גורמים להם להישמע ולהיראות כמטרידים ומכבידים.

שיעורי הבית הופכים למטרד, כשההורים שואלים כל הזמן: "נו, הכנת כבר את השיעורים?", "סיימת כבר?", או מצויים: "תן לי לבדוק!". לעומת זאת,

מלון גני ירושלים | פרשת אחרי מות
שישי-שבת | כ"ה-כ"ו בניסן | 3-4.5

ארחות
עשירות

הרצאות מרתקות
ומחזקות

שיחות
אישיות

בהשתתפות
המקובל הרב יצחק בצרי

הבטיחי את מקומך 073-222-1-270

שבת של
מלך
בואי לשבת קסומה
ומרוממת לרווקות
עם הרבנית חגית שירה

והוא על כיסא גלגלים, זה הדבר הראשון שהוא רוצה לעשות... הוא אמר שכוח הלחימה מעניק לך תחושה אחרת. אתה לא חי ברמה רגילה כמו בדרך כלל בחיים. זו מסירות ענקית, והוא חושב שביום יום אפשר קצת להגיע להרגשה הזו ולתבוננות שהיו בזמן הלחימה, כשאתה מבין שיש לך כל הזמן מה להעניק לזולת. שאתה לא חי רק לעצמך, שאתה באמת חי בתחושה של שליחות. שאתה כאן בשביל לעשות טוב בעולם, לאנשים מסביבך וכו'. עכשיו, תשמעו איזה מדהים!

"תראו מה זה, רק לקחתי על עצמי תפילין - וכבר הגיעה הבשורה"

זה יקרה, כהרף עין

יום למחרת בניסי ניסים, שמעתי שעמית סגל פרסם שהוא חזר לביתו וכיצד כל היישוב שלו קיבל אותו בתרועות ניצחון ובכבוד גדול. הבן שלי ואני כתבנו לו הודעה שאנו כל כך שמחים ומתרגשים איתו שהוא הגיע הביתה לפני הצפי שלו. והוא כתב לנו: "תראו מה זה, רק לקחתי על עצמי תפילין, ובאותו היום שהנחתי - כבר בישרו לי הרופאים שאני יכול להשתחרר". ואז חשבתי לעצמי, שככה בדיוק יהיה בגאולה. אנחנו חושבים, וואי... איזו דרך ארוכה, הגלות הזאת, ואיך נצא מכאן, ומה עכשיו כל המצב הזה. והנה, כהרף עין, זה פשוט יקרה! עוד הרבה לפני כל מה שחשבנו, בלי למצמץ בכלל. הרי מה זה בשביל ה', לגאול אותנו בשנייה אחת?

כשיצאנו מחדרו בברכת רפואה שלמה, הוא לקח על עצמו להניח תפילין, לכל החיים. נתנו לו תפילין תרומת בית חב"ד תפן. כשיצאנו, הוא אמר שהוא חייב ללכת לבקר במקומות תורניים, כשהוא יחזור לעצמו. כשיקשנו הסבר, הוא אמר שהוא רגיל להתנדב, אבל פעם בשבוע, לא יותר מזה, והוא רואה שחרדים כל הזמן מציפים את המקום. הוא חייב לברר מה זה הדבר הזה, מהיכן הם מקבלים את כל הכוחות. לכן חשוב לו לברר מה המקור לכל התופעה הזאת, שנקראת שליחות, עזרה לזולת, שזה הרבה יותר מהתנדבות - זו שליחות חיים, להעניק לאחר גם אם אתה לא מכיר אותו. אתה נותן לו כאילו הוא אח שלך. התרגשנו לשמוע אותו מדבר ככה. אחרי שנפצע

זוכרות את הטור משבוע שעבר, כשיקרנו בבית רפואה? אז סיפרתי לכן על המבקרות, וכעת אספר לכן על המאושפזים שהיו שם.

קודם כל, פגשנו שם את מייה שם, שחזרה משבי החמאס. אחרי שיחה בת כמה דקות איתה, רציתי להביא לה חת"ת מיקרופילם - שבו יש חומש, תהילים ותניא לשמירה והצלחה.

היא ואמא שלה מיד הוציאו מהתיק שלהן מיקרופילם כזה, הראו לי ואמרו: מה קרה לך! ברור שיש לנו כזה. ואמא שלה, המדהימה, אמרה לי - "למה את

חושבת שהיא פה איתנו? אם לא זה, לא רוצה לדעת מה יכול היה לקרות..."

אישה מיוחדת כזאת, לא עוזבת את הבת שלה שניה אחת. בכל הפעמים שבהן הגעתי לשם, היא היתה איתה, מגוננת עליה. ממש אמא לביאה. כמה כוח, ביטחון, רכות ועוצמה יש לאמא להשרות על הבת שלה. מביקור לביקור הבחנתי שמייה מחייכת יותר, רגועה יותר, נינוחה יותר.

בפעם נוספת, כשהיינו במחלקה, פגשנו את אביתר הצדיק, חייל בסיירת אגוז שחרף את נפשו למען אחיו. כששאלתי אותו מתי הצפי שלו לשחרור, הוא אמר בבאסה: "עוד חודש וחצי". והוא רצה כל כך לצאת כבר הביתה...

חני ליפשיץ

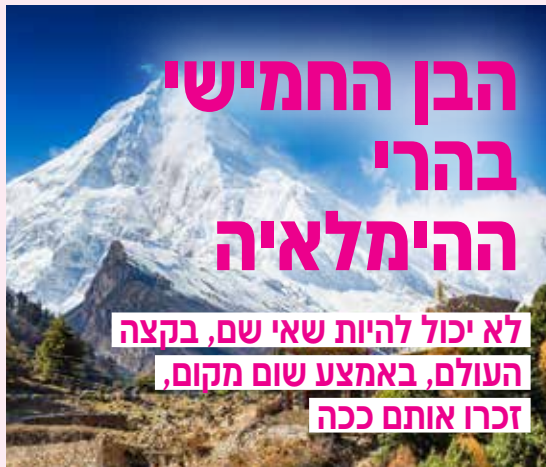
גליה מקטמנדו

"זה אשר אינו מגיע להשתתף עמו בסדר". מחובתנו למצוא את הבן החמישי הזה, להזכיר לו שהוא יהודי, לקרבו אלינו באהבה ולהושיבו אל שולחן הסדר. ככה פשוט. בלי לשפוט. רק להרעיף עליו אהבה, וכמה שיותר. על כן, מלבד קטמנדו ופוקארה - לא שוכחים גם את אלה שמטפסים על ההרים.

בעוד מספר שעות הם יגיעו, כשהם קופאים מקור, אל הבקתה הקטנה שבאמצע הכפר. הבקתה תהיה אותה הבקתה שבה עוצרים כולם, אבל הערב היא תיראה שונה לגמרי מיום האתמול. היא תהיה מחוממת בחום אנושי, ומוארת באור יקרות. הבחורים שהטסנו לשם במסוק במיוחד, כבר יהיו לבושים בגדי חג, נרגשים למראה כל אחד ואחת שמגיעים. ההגדות יהיו מסודרות על שולחנות העץ המגורד, וקערת הסדר תהיה במרכז, יחד עם תבילות של מצות ובקבוקי היין. החברה שנכנסים אל הבקתה יהיו בטוחים שהם הוזים. משוכנעים יהיו שזוהי מחלת הגבהים שהכתה בהם. הרי לא יכול להיות שאי שם, בקצה העולם, באמצע שום מקום - זכרו אותם ככה. הם עצמם כבר שכחו...

הדמעות מטשטשות להם את הראיה. הרגליים שלהם רועדות, אך עד מהרה הם ימצאו עצמם חבוקים יחד. שרים את שירי הנצחי של העם הזה, שאין יפה ממנו. חוגגים את חג החירות. חירותו של הלב. חירותה של הנשמה.

בקטמנדו, שבו ישבו 2,000 צעירים סביב שולחנות של אחדות, יעמדו יחד כאיש אחד ויצעקו "אחד אלוקינו", ואת זה שבעיירה פוקארה, שבו ישבו 500 יהודים יחד - מהדהדים בנו כל העת הדברים שאמר לנו הרבי מליובאוויטש זצ"ל. הוא הסביר לנו על הבן החמישי.

חכם, רשע, תם ושאינו-יודע-לשאול יש לנו בהגדה של פסח. ארבעה בנים שמייצגים ארבעה טיפוסים שונים של יהודים, אך המשותף לכולם הוא שהם יושבים ביחד אל שולחן הסדר, וחוגגים את הפסח. "אל תשכחו את הבן החמישי", התחנן אלינו הרבי,

החבורה הגדולה אשר מטפסת ברכס הרי האנאפורנה, אינה מודעת כלל לליל הסדר המתקרב ובא. הערב הם יעצרו בכפר מנאנג, יהיו שם יומיים כדי להסתגל לגובה, ואז ימשיכו לטפס הלאה. זה מה שכולם עושים. אל הפסגה הם יגיעו כמה ימים מאוחר יותר. הם חלמו כל כך על הטיול הזה... כל אחד וסיבותיו שלו.

אלי הארוך רק רצה לצאת מהבית, כי כמה אפשר עוד לשמוע את אמא בוכה ומתאבלת!? 4 שנים מאז הפטירה של אבא, ועדיין הבית נראה ומרגיש כמו בית אבלים. הוא מרגיש שהוא נחנק, מבפנים ומבחוץ. פעם ראשונה שהוא מצליח לנשום. שואף מלוא ריאותיו אוויר פסגות.

ואלון השתקן, כל מה שהוא רואה נגד עיניו בחצי השנה האחרונה הוא הפרצוף המרוסק של המפקד והחבר הכי טוב שלו. קולות הלילה הוא בעזה, והזעקות שבקריאות הקשר, חוזרים אליו ולא מרפים. קעת הוא שומע גם קולות אחרים: את חליל הרועים, שריקתה של הרוח, טפיפות רגליהם של המטפסים לפניו. מזור. הוא כבר שכח שקיים בעולם רעש אחר מלבד צעקות השבר ופצצות המרגמה. מלבדם יש על ההר עוד כמה עשרות חברים. כל אחד והסיפור שלו. כי דעו לכם, וזכרו זאת היטב: אין לך אדם שאין לו סיפור!

בזמן שאנחנו מארגנים את ליל הסדר הגדול בעולם

החטופים שעדיין בשבי, היילים שלחימה, והפצועים **כולם עדיין זקוקים לתפילות שלכן!**

הזמינו ערב התחזקות והפרשת חלה מרגשת ועוצמתית עם אחת מרבניות הידברות

מתגייסות למען הצלחת עם ישראל!

להזמנת חוג בית ללא עלות: 073.222.1290

**נשות ישראל
מך עידות
את השמיים!**

הפסח הזה הם חוזרים לרחייד!

עם ישראל אומר די לדמעות של יתומי ואלמנות המלחמה. אחרי חצי שנה של עצב, נעצור להם את הדמעות!

אתם מאמצים את יתומי המלחמה, והידברות מארחת אותם לחגיגת פסח בלתי נשכחת במלון הכי יוקרתי בירושלים!

עם הרב זמיר כהן שליט"א, מרצים, זמרים, הפעלות ואטרקציות בלי סוף - והמון אהבה שתרפא את הלב...

הצטרפו לחיבוק הגדול בעולם:

073-222-1212

לעילוי נשמה / פונגדה בן טורי / יונה חממה בת סעדה / שאול בן גרציה / דודי דליה בת רחל / יוסף בן גרציה / חנה בת שרה / רחל בת מסעודה / **בשורות טובות וכל הישועות** / שיר בת אסתר / בתחן בת אורלי / תמר בת טליה / אפרת בת טליה

העלון מוקדש

להקדשת העלון
 חייגו 073-222-1388
 שלוחה 3